

NR. 07 2013

DANSK POLITI

Du er i surrogatvaretægt på en sikret institution. Du får en mobil smuglet ind. Nu kan du ringe frit. 😊

LEDEREN

AF CLAUS OXFELDT, FORBUNDSFORMAND
OG NÆSTFORMAND CLAUS HARTMANN

Organisationen har **brug for ro**

Vi har i løbet af det tidlige efterår besøgt 30 tjenestesteder i hele landet. I den forbindelse har vi mødt op mod 1.000 politifolk og hørt om deres oplevelser af at arbejde i politiet netop nu.

Og lad os slå fast med det samme: Det er situation alvor i dansk politi.

Derfor har vi arrangeret et møde med rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg den 4. november. Den dag vil vi forelægge ham vores oplevelser og en dybt bekymrende status over tilstanden i dansk politi lige nu.

Den del vil vi diskutere med rigspolitichefen og melde ud senere.

Et andet – og generelt – indtryk fra vores rundtur i Jylland, på Fyn og på Sjælland er konstateringen, at politifolk alle steder gisper efter vejret.

De er så forandringsstrætte, at de er ved at stå af. Der er i flere år blevet vendt så meget op og ned på organisationen og strukturen, at rigtigt mange ikke længere føler sig som en del af udviklingen. Det går simpelthen for stærkt. Omstruktureringerne står i kø og når aldrig at bundfælde sig.

De senere år er ressourcerne blevet trukket ud af politiarbejdet og lagt på projekter, analyser, arbejdsgrupper med videre. Politiets organisation har været i næsten undtagelsestilstand af forandringer, effektiviseringer og reformer, som hele tiden har drænet den sidste rest af overskud.

Det var trætte politifolk, vi mødte i hele landet. Trætte og frustrerede. Men politifolk, som dybt imponerende kæmper, og kæmper hårdt, for at holde fagligheden højt, og som leverer helt fantastisk arbejde.

Dansk politi har virkelig grund til at være stolt af sine ansatte – og bør hurtigst muligt begynde at passe lidt bedre på dem!

Det første – det med at være imponerede – ved såvel rigspolitichef og justitsminister heldigvis også. De roser jævnligt, og helt fortjent, politifolk for at levere – og levere i verdensklasse.

Det luner bare ikke meget at rose ansatte for en fantastisk indsats i en hård tid, og så sammen med skulderklapet i øvrigt overdænge dem med ekstra arbejdsopgaver, ny usikkerhed og nye omstruktureringer.

Værdien af at lave et godt stykke arbejde ligger ikke i rigspolitichefens eller ministerens anerkendelse, men i befolkningens taknemmelighed og følelsen af, at man rent faktisk får lov og tid til at gøre et godt stykke arbejde.

Vores indtryk er, at mange ansatte gisper efter vejret, føler at det er op ad bakke, og i øvrigt belønnes med usikkerhed og ekstra arbejde. Resultatet bliver selvsagt: Tabt engagement og ingen lyst til at deltage i forandringerne.

Der er for mange bolde i luften, og de både kastes op og lander alt for hurtigt. Lige nu hedder det lederreform, som reelt også er en omstrukturering, og

som påvirker hele organisationen dybt. Den strækker sig langt ind i 2014 – og efterfølges umiddelbart af leadership-pipeline.

Væsentlige områder splittes hele tiden op og samles på ny i store centrale enheder i Rigspolitiet. HR-område. Politiområde.

Og det går så stærkt, at det sker med en række børnesygdomme og besværligheder til følge.

Dertil kommer POLVAGT, it-udvikling, udliciteringer, effektiviseringer (besparelser), politianalyser, nye arbejdsindsatser, bacheloruddannelse, nye måltals-indsatser og så videre og så videre.

Vi vil godt slå fast, at vi mener dansk politi løbende skal være under udvikling – og aldrig må gå i stå. Vi skal helst være på forkant. Men det skal ske, så hverdagen og arbejdet følger med, og kollegerne føler ejerskab af forandringerne.

Sådan er det ikke pt. De fleste ansatte i dansk politi drømmer efterhånden allermost om en forandrings-time-out. Et år eller to, uden store omstruktureringer i organisationen – og dermed også et år eller to, hvor arbejdet bliver det primære, mens alle de allerede realiserede effektiviseringer og omstruktureringer falder på plads.

Forandringer er vigtige og nødvendige, og politiet skal udvikle sig i takt med samfundet. Men det virker kun, hvis de ansatte er med, og de nye strukturer falder på plads i arbejdsdagen – i stedet for løbende at stjæle energien og arbejdslysten.

INDHOLD

Overdosis medfører som bekendt nogle gange allergi. Og lige nu er følelsen af forandrings-allergi udbredt.

Politiet er i forvejen en levende arbejdsplads – en arbejdsplads, som helst skal være dynamisk, forandre sig og agere fleksibelt i nuet og i forhold til alle udfordringer. Hvad som helst kan vende op og ned på den slags - terror-trusler, bandekrig, pludselige statsbesøg, globale forandringer. Det er netop det, som politifolk kan, skal og vil håndtere – og som de gør på højeste niveau i Danmark. Når de altså for lov, tid og luft.

Men tilsæt overdoser af omstruktureringer, altid lidt for hurtigt implementeret, og det bliver gift for arbejdet og arbejdsglæden. Derfor har vi brug for ro.

Vi har brug for ro til at levere og finde os selv.

Vi har brug for en hverdag, som handler om politiarbejde – og ikke om omstillinger i det uendelige.

Vi tror, at rigspolitichefen og justitsministeren ville have god gavn af at lytte til det ønske. For det tapper efterhånden politiet for den energi, som gerne skulle bruges på godt politiarbejde.

Så giv os ro.

Giv os tid.

Giv politiet et pusterum.

Vi har brug for tid – til politiarbejde. ■

Trang plads på bagsædet

Politiets nye Mercedes er for lille, ifølge kolleger på Station Amager. Det kniber især med pladsen, når man skal sidde med en arrestant på bagsædet. Læs mere inde i bladet, hvor Esben Selsing og Rasmus Nielsen demonstrerer.

SIDE **06-07**

Dyrt, kaotisk og ofte uden effekt

Kriminelle unge er overladt til et socialpædagogisk system, som ingen har bevis for virker. Behandlingen er tilfældig og uden linje, siger kritikerne. DANSK POLITI dykker ned i en verden af gode intentioner, men ringe handlemuligheder.

SIDE **08-13**

Umenneskeligt pres

Den lokale håndtering af lederreformen i kredsene får hårde ord med på vejen fra fire foreningsformænd.

SIDE **20-23**

Afhøringer skal i fastere rammer

RETNINGSLINJER Er det kun i sager om manddrab, voldtægt og grov vold, at politifolk i fremtiden altid bør lydoptage deres afhøringer. Eller bør det være i alle typer sager? Hvad vil det egentlig kræve af økonomi, tid og udstyr? Og hvordan sikrer man kvaliteten af afhørings teknikkerne? Det er nogle af de svar, som Rigspolitiet vil have nedfældet i en egentlig politik for politiets afhøringer. I dag findes der ingen overordnede retningslinjer. Arbejdet med at kvalitetssikre afhøringerne skal ledes af Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter (NEC) med politinspektør Michael Ask i spidsen.

- NEC har det formelle ansvar for at få nedsat et udvalg, som skal indsamle erfaringer og rapporter. Udvalget kommer til at bestå af relevante personer fra kredsene, Rigspolitiet, Rigsadvokaten samt fra Politiforbundet. Desuden vil udvalget arbejde tæt sammen med Politiskolen samt HR videre- og efteruddannelse, fortæller Michael Ask. Han tilføjer, at det er så tidligt i processen, at han ikke kan fortælle ret meget endnu. Dog kan han oplyse, at udvalget blandt andet skal se på erfaringer fra Norge og Storbritannien. Herunder kognitive afhøringsmetoder.

Også en dansk rapport fra 2010, lavet af Kristina Kepinska Jensen fra Politiets Videnscenter, vil blive inddraget. Rapporten konkluderede blandt andet, at danske politifolk stiller mange ledende og lukkede spørgsmål, og hun efterlyste en mulighed for bedre uddannelse af politifolkene samt en mulighed for optagelse af afhøringer.

Social mentor i din fritid?

EFTERLYSNING Er du en erfaren politimand eller -kvinde, som gerne vil gøre en social indsats i din fritid, så har du nu muligheden.

Hvidovre Kommune søger en mentor til en mand på 55 år, som er ansat i fleksjob hos Falck. Han har stort set intet socialt netværk og er derfor ret ensom. Hans selvværd er ikke særlig stort, han vil gerne møde en kvinde og generelt gerne have et fritidsliv.

Da han har et arbejde på 37 timer, skal mentoropgaven foregå i hans fritid. Han er meget glad for autoriteter, så derfor vil en politimand eller -kvinde være perfekt som mentor. Kommunen betaler løn til mentoren.

Er du interesseret, så kontakt fleksjobkonsulent Tanja T. Feddersen på telefon 36 39 39 70 for nærmere info.

80%

Så meget sværere bliver det at få en baby, hvis du veksler mellem dag- og nattevagter på dit job. Det viser en undersøgelse fra Southampton University. Teorien er, at de skiftende arbejdstider forstyrrer det indre kropsur, hvilket resulterer i højere risiko for abort, fertilitetsproblemer og uregelmæssige menstruationer - i forhold til kvinder med faste dagjobs.

Udvalg, der skal kontrollere PET og FE, er på plads

NAVNE Justitsminister Morten Bødskov (S) har udpeget de medlemmer, der fra årsskiftet skal føre tilsyn med efterretningstjenesternes, PET's og FE's, behandling af personoplysninger.

Medlemmerne er:

- Landsdommer Ulla Staal, Østre Landsret (formand for tilsynet).
- Advokat Pernille Backhausen, Sirius Advokater.
- Professor Jørgen Grønnegaard Christensen, Aarhus Universitet.
- Direktør Adam Wolf, Danske Regioner.
- Direktør Karsten Ohrt, Statens Museum for Kunst.

Antal af politifolk = ?

DANSK POLITI plejer at bringe en oversigt over udviklingen i antallet af politifolk.

Tallene leveres af Rigspolitiet, som siden august dog ikke har kunnet trække tallene på grund af et nyt it-system, der driller.

DANSK POLITI forventer, så snart Rigspolitiet er på plads med deres it-system, igen at bringe en oversigt over antallet af politifolk på denne plads i bladet.

46.900

Så mange danskere oplever hvert år at få stjålet deres identitet af en anden. Det viser en stor undersøgelse, som Københavns Universitet har lavet for Justitsministeriet og Det Kriminalpræventive Råd for at få belyst omfanget af identitetstyveri i Danmark. Der er næsten tale om en fordobling på fire år, fortæller juraprofessor Peter Kruize, fra Københavns Universitet, til DR Nyheder. Gerningsmanden bag identitetstyveriet er ofte én, som er nært relateret til offeret. Lidt under hvert tredje identitetstyveri drejer sig om berigelseskriminalitet, hvor gerningsmanden enten hæver penge, optager lån eller køber varer på en andens konto.

Et grønt politi

ENERGI En krone sparet er en krone tjent, som ord-sproget siger. Og kan man spare på strømforbruget og i stedet bruge pengene til bedre udstyr og mere politi, så er det vel nærmest en win-win situation for både miljøet, politiet og borgerne.

Derfor har man hos Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi taget første skridt i retning mod at få sat solceller på tagene af politistationerne i Næstved og Slagelse. Det skriver DR.dk. Men først skal planerne godkendes af Bygningsstyrelsen, som ejer langt de fleste af politiets bygninger.

Hos nabokredsen, Midt- og Vestsjællands Politi, har man allerede et solcelleanlæg på toppen af Holbæk Politistation. Samtidigt har politikredsen opfordret kollegerne til at slukke lyset, når de forlader kontorerne samt slukke deres computere helt, når de går hjem. Samlet set har det nedbragt kredsens strømforbrug med, hvad der svarer til 400.000 kroner om året.

Projekterne i Næstved, Slagelse og Holbæk er kun første skridt på vejen mod, at de to politikredses bygninger skal have solceller på tagene.

1.898

Så mange københavnske bilister er taget med euforiserende stoffer i blodet i første halvår af 2013. Det er næsten en tidobling på fem år, og kan tilskrives det såkaldte narkometer, som via en spytpølse hurtigt kan skelne mellem syv forskellige stoffer. Narkometret er stadig i pilottest i Københavns Politi og bruges især af Task Force Pusherstreet. Man forventer dog, at alle kredse på et tidspunkt får adgang til et narkometer.

Danmark i kedelig top 5

SKUNK Det ene skunk-laboratorium efter det andet bliver i øjeblikket afsløret af politiet. Ifølge Europol er Danmark også et af de fem lande, hvor produktionen af skunk er mest i vækst.

Michael Ask, chef for Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter, NEC, bekræfter over for Dagens.dk, at der er sket en stigning i antallet af skunk-laboratorier i Danmark inden for de seneste år.

Laboratorierne findes over hele landet, men særligt i yderområderne på Fyn og i Jylland.

Ofte er det vietnamesere, som står bag.

Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi bag hittegods billedbog

IT Den 1. oktober gik Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi i luften med en ny service – Hittegods billedbog - der kan gøre det lidt lettere for borgere at finde tabte eller stjalne genstande. Det nye tiltag kan findes på politikredsens hjemmeside under hittegods. Her kan man som borger klikke sig ind under politikredsens fem lokalpolitistationer og se billeder af det hittegods, som er afleveret på de enkelte stationer. Det er som hovedregel kun effekter på en skønnet værdi over 500 kroner, som kan ses i den elektroniske billedbog. Ind i mellem vil genstande med en vurderet høj affektionsværdi også blive lagt ind i på siden. Effekterne på hittegods billedbogen ligger der mindst tre måneder, hvorefter de sælges på auktion.

HJÆLP, JEG SIDDER FAST I EN MERCEDES

Den er lækker at køre i og ligger godt på vejen. Men er man en velvoksen politimand, er den svær at komme ud af, og så godt som umulig at sidde i med en anholdt. Politibetjent Rasmus Nielsen har det ikke helt godt med at sige noget dårligt om, at politiet endelig har fået Mercedes som en del af vognparken. Men faktum er, at bilen er for lille.

AF TANIA KEJSER

Det er en kæmpe opgradering at få lov til at køre Mercedes. Og vi er begejstrede for, at man i den grad arbejder på, at vi får adgang til gode, sikre biler. Men den her model er altså for lille.

Sådan siger Rasmus Nielsen, politibetjent og arbejdsmiljørepræsentant i beredskabet på Station Amager. Han har inviteret fagbladet DANSK POLITI ud til en demonstration af, hvad der sker, når to politifolk skal mokke sig ind i Mercedes 220 CDI.

Rasmus Nielsen på 189 centimeter og hans 192 centimeter lange kollega, Esben Selsing, har, ligesom flere af deres lavere kollegaer, pladsproblemer i bilen.

- Patruljevognen er jo nogle dage vores kontor, hvor vi befinder os syv timer om dagen. Samtidig er de anholdte, vi har i beredskabet, ofte påvirkede af alkohol, narko og er ophidsede efter anholdelsen. Den slags situationer bliver væsentlig farligere, når der ikke er plads til, at jeg kan bevæge mig i bilen. Derfor er dette ikke kun et komfortproblem, men også et sikkerhedsproblem.

ANHOLDTE SIDDER GODT

Det kan nemt blive en komisk omgang, når de to kolleger skal forsøge at finde plads til ben, arme, tjenestevåben, og hvad der ellers skal proppes ind på sæderne. Enten er det føreren af bilen, som bliver mast op i rattet, eller også er det

bagsædepassageren, som bliver klemt fast med knæene mast ud til siden.

- Den eneste, som sidder godt, er den anholdte, bemærker Rasmus Nielsen.

De to kolleger kan ikke tro, at de er de eneste, som har problemer med pladsen. I alt er der indkøbt 44 styk af modellen, fordelt på landets 12 kredse. Esben Selsing og Rasmus Nielsen håber på, at man vil tage kritikken in mente, når bilen skal evalueres efter halvandet år.

- Det største problem er helt klart, når vi har anholdte med. Men man mærker altså også i det daglige, at bilen er mindre. Den er lavere og sværere at komme ind og ud af end Passaten, siger Rasmus Nielsen.

DEN PERFEKTE PATRULJEBIL FINDES IKKE

Materiel er til evig genstand for ransagen efter, om noget kan blive bedre. Flemming Olsen, forbundssekretær i Politiforbundet, med ansvar for arbejdsmiljø og sikkerhed, har været med i godkendelsesprocessen af politiets nye biler hele vejen. Han er godt klar over, at et minus ved denne Mercedes er, at pladsen er trang.

- Politiet skal altid have to forskellige mærker af patruljevogne til rådighed. Det er en sikkerhed, hvis der skulle opstå problemer med den ene model. Det skete for eksempel med Ford Mondeo tilbage i år 2000, hvor bremsesystemet svigtede.

PATRULJEVOGNE

- Siden marts i år har politiets patruljevogne bestået af en VW Passat Variant 2,0 TDI og en Mercedes 220 CDI.
- Ønsker politikredsene en ekstra motorkræftig patruljevogn, kan de vælge en VW Passat 2,0 TSI.
- Modellerne er udvalgt efter en grundig testning og evaluering af syv bilmærker, hvor anvendelse, sikkerhed og økonomi er de afgørende faktorer. Her vægter sikkerheden 50 procent.
- Bilerne skal evalueres om halvandet år.
- Det er bilfabrikanterne selv, der i et EU-udbud, udvælger de modeller, som de ønsker at få testet med henblik på at blive leverandør til dansk politis vognpark.

▲ Det kan nemt blive en komisk omgang, når de to kolleger skal forsøge at finde plads til ben, arme, tjenestevåben, og hvad der ellers skal proppes ind på sæderne. Enten er det føreren af bilen, som bliver mast op i rattet, eller også er det bagsædepassageren, som bliver klemt fast med knæene mast ud til siden. - Den eneste, som sidder godt, er den anholdte, bemærker - og demonstrerer - Rasmus Nielsen.

For tiden er det altså Passat og Mercedes, som er leverandører af politiets biler. Og det skyldes, at det var de to mærker, som levede op til de krav, vi har til sikkerhed med videre, fortæller Flemming Olsen.

Muligheden for at nogle bilfabrikanter vil begynde at specialfremstille biler til brug for dansk politi er desværre ikke eksisterende.

- Den perfekte patruljebil findes ikke – og muligheden for at få én specielt designet til politibrug er desværre ikke til stede. Vi køber 300 biler om året, og det er simpelthen ikke nok til, at det kan betale sig for nogen bilfabrikanter at byde ind på sådan en opgave, siger Flemming Olsen. ■

UDSATTE UNGE I INGENMANDS- LAND

Dyrt, tilfældigt og ofte uden effekt.
Sådan kan man groft sagt sammenskrive det system,
der er sat i verden for at hjælpe udsatte unge.

AF TANIA KEJSER

Taler vi om mellemgruppen af unge, som kommer fra omsorgssvigtende hjem, og som har brug for en hjælpende hånd til at komme på rette spor, overlades de alt for ofte til sig selv, til et tungt hashmisbrug og en kontaktperson.

Taler vi om de voldelige og udadreagerende unge, kan systemet alt for ofte ikke rumme dem, og de ender som kastebold mellem forskellige døgninstitutioner.

I den rigtig grove ende har vi de sikrede institutioner. Her placeres de unge under 18 år, som er sigtet for grove overfald og i visse tilfælde drab og drabsforsøg. De er i såkaldt surrogatvaretægt, mens politiet efterforsker deres sag. Men fordi de er under 18, og således har krav på visse ekstra rettigheder, må personalet ikke visitere dem. Det betyder, at de kan smugle telefoner og hash ind på institutionen, og i flere tilfælde bliver telefonerne benyttet til at true vidner og planlægge overfald på personalet.

På den lukkede institution Egely har man et ønske om, at personalet kan få lov til at visitere de unge, så det ikke læn- gere vil ske.

Nu er socialminister Annette Vilhelmsen (SF) gået i tænkeboks. Hun lover, at hun inden 2014 vil give Egely et svar på det ønske. Indtil da lever den ansvarlige politiker altså gerne med, at hårde kriminelle under 18 får lov til at true vidner i igangværende efterforskninger.

Det kan Annette Vilhelmsen måske leve med. Men kan ofrene? Og kan de vidner, som havde modet til at stå frem? Og hvad med det personale, som står i frontlinjen og mod alle odds forsøger at lave handleplaner for de unge, hvilket obstrueres på grund af et eskalerende hashmisbrug?

Ifølge de kilder, DANSK POLITI har talt med, trænger den socialpædagogiske verden til at enormt opgør med sig selv. Ligeledes de politikere, som udstikker linjerne for, hvad man må og ikke må i forhold til de unge. Der er ingen lette løsninger. Men ingen har forbudt politikerne at lytte til sund fornuft.

Taler man med de politifolk, som fra sidelinjen kan se på, hvordan unge kriminelle igen og igen dukker op i døgnrapporten, er billedet enslydende: Kommunerne skal spare, og da behandlingen af de unge er dyr, og ofte uden effekt, bliver de overladt til et klubværelse og et hashmisbrug. Flere institutioner er uden de retningslinjer, som de unge i høj grad trænger til. Men hvor er de politikere og kommuner, som kan sikre en ordentlig kvalitet i de ekstremt dyre løsninger, vi tilbyder i dag?

Imens kan politiet agere skraldespand og undrende se på, hvordan hver anden ung, med kun folkeskolen i ryggen, der én gang har begået kriminalitet, gør det igen. ■

UNG DOMSKRIMINEL

årets spil 2013

Kommunen placerer dig på klubværelse. Her sidder du og hygger dig med vennerne. Ryk hen på "hashbulen". 😊

VOLDELIGE UNGE FÅR LOV AT TRUE VIDNER

Det er misforstået hensyn, når personalet på landets døgninstitutioner ikke må visitere anbragte unge for hash og mobiltelefoner. Et eskalerende hashmisbrug ødelægger det pædagogiske arbejde, og telefonerne bruges til at true vidner og dermed obstruere politiets efterforskning. Muligheden for rent faktisk at hjælpe de hårdeste unge er forsvindende lille, og dermed bliver risikoen, for at politiet møder dem igen og igen, stor.

AF TANIA KEJSER

På den sikrede institution Egely på Fyn oplever man, at de unge er blevet endnu hårdere end for fem år siden. Tidligere kom også unge, som havde begået indbrud. I dag er de alle anbragt på grund af sigtelse for personfarlig kriminalitet som røveri, vold, mordforsøg, mord med videre. Langt de fleste er her, mens politiet efterforsker deres sag. Kim Bøgh-Jensen, centerleder i Region Syddanmark, er bekymret for, hvad den udvikling betyder for institutionen, og efterlyser bedre muligheder for at forhindre, at de unge smugler for eksempel hash og telefoner ind på Egely.

- Telefonerne kan bruges til at true vidner i en igangværende efterforskning, og i flere tilfælde er de brugt til at planlægge overfald på personalet. Jeg har for eksempel oplevet personale, der blev angrebet med spidsede tandbørster og en nyopereret ansat, som blev sparket i maven. Retningslinjerne, om at vi ikke må visitere de unge, er lavet ud fra et ønske om at beskytte de unges rettigheder. Men jeg mener faktisk, at man gør dem en bjørnetjeneste, samtidig med at personalets sikkerhed lider under det, siger Kim Bøgh-Jensen.

Hans ønske er, at personalet får tilladelse til at visitere de unge ved ankomst til institutionen efter udgang og efter besøg.

Du bor i en kommune, som prioriterer at få dig væk fra det kriminelle miljø. Du sendes på åben institution i stedet for på lokalt klubværelse. Du får en uddannelse. 😊

- Vi har altid haft de mest udfordrede unge hos os, og vi føler godt, vi kan tackle dem. Men der sker en forrøelse i de her år. Vi har drabsmænd og tiltalte for drabsforsøg. Det er de mest udfordrede unge, vi overhovedet har i landet, som kommer her. Og de fylder mere i gruppen end før. Det, samt den deres misbrug af hash, gør det sværere at håndtere vores opgave, som er at udrede de unges situation og lave en handleplan, der skal få dem væk fra den kriminelle løbebane, siger Kim Bøgh-Jensen.

EFTERFORSKNINGEN LIDER

Trine Ekberg fra Efterforskningsafdelingen på Station Amager oplever næsten ugentlygt, at afdelingen skal eftersøge en ung, som er stukket af fra en døgninstitution. Efterforskningen af de sager, hvor unge er sigtet, lider under den dårlige sikkerhed.

- Det kan skade en sag i ekstrem grad, når de unge stikker af. Vi oplever for eksempel, at de truer vidnerne, eller at vi er nødt til at flytte retssagen. I en konkret sag, hvor vi efterforsker et drabsforsøg, er vi i gang med at indhente vidneforklaringer i et vidt forgrenet netværk. Hvis den sigtede når at true bare ét af vidnerne, kan det påvirke de andre og dermed sagen, fortæller Trine Ekberg.

Set fra en politivinkel mener hun ikke, at systemet hjælper de unge.

- Hvis man fra systemets side mener, at de her unge skal hjælpes, så synes jeg, at man begår omsorgssvigt i høj grad ved at lade de unge stikke af, mens de er i behandling. Desuden giver det ingen mening, at vi som politi bruger ressourcer på at overvåge besøg, hvis de unge efterfølgende kan tale om sagen i en indsmuglet telefon, siger Trine Ekberg.

SMIDT UD FOR VOLD

Den gennemsnitlige varighed for et ophold på den sikrede institution Egely er 55 dage. Herefter bliver den unge sluset ud i et andet tilbud. Kim Bøgh-Jensen oplever, hvordan den behandling, som bliver givet på Egely, er højdepunktet på dagen for de unge. Og at man på den sikrede institution har én stor fordel: De unge kan ikke stikke af.

Der findes kun otte sikrede institutioner i Danmark, og statistikken viser, at når de unge kommer ud på de åbne institutioner, så stikker de enten af eller bliver smidt ud på grund af vold. Og her opstår endnu et af dilemmaerne i det socialpædagogiske arbejde: De døgninstitutioner, der er sat i verden for at hjælpe unge med voldelig adfærd, kan ikke rumme unge med voldelig adfærd.

Seniorforsker ved Det Nationale Forskningscenter for Velfærd (SFI), Turf Jakobsen, var i 2010 medforfatter på rapporten "Sammenbrud i anbringelser af børn og unge". Heri beskrives netop det aspekt.

- Der er ikke sket særlig meget siden vores undersøgelse for tre år siden. Konklusionen er, at vi taler om unge, som er rig-

tig svære at rumme. Men det er jo et problem, at mange institutioner tydeligvis ikke er i stand til at tackle de problemer, som er baggrunden for anbringelsen, siger Turf Jakobsen.

KOMMUNER PÅ SMALHALS

Efter Turf Jakobsens vurdering er de sikrede institutioner heller ikke vejen frem.

- Vi ved ikke så meget om, hvad der virker på det her område. Én ting er vi dog sikre på, og det er, at sammenblandingen af behandling og straf ikke en god cocktail. Det er ikke noget, man gør med forskning i hånden. Man gør det, fordi man ikke ved, hvad man ellers skal stille op, siger Turf Jakobsen og fortsætter:

- Man kan se på tallene, at der er færre institutionsanbringelser i de her år. Det er et reelt problem, at kommunerne skal spare penge. Men troen på, at anbringelserne hjælper noget, er også dalende. Problemet er, at man ikke har kvalificerede tilbud, som kan træde i stedet for anbringelserne, og det sender en gruppe unge med massive misbrugsproblemer, kriminel adfærd og psykisk ustabilitet ud i ingenmandsland, hvor de risikerer at blive overladt til sig selv.

Ifølge Turf Jakobsen er der måske et lys for enden af tunnelen. I disse år dukker forskellige evidens-baserede programmer fra USA op i den socialpædagogiske verden.

- Her søger man at lave korte og målrettede anbringelser og ellers at fokusere indsatsen i og omkring familien. Endnu ved vi ikke, om disse tilgange virker bedre i en dansk sammenhæng, end det vi allerede gør. Det må tiden vise. Men fælles for de nye indsatser er, at de bygger på en høj faglighed og professionalisme, siger Turf Jakobsen. ■

KROPSVISITERING

Socialudvalgsformand i Region Syddanmark Bente Gertz (A) opfordrede i starten af september socialminister Annette Vilhelmsen (SF) til at kigge på de muligheder, som personalet har for at kropsvisitere de unge indsatte for at dæmpe op for den stigende mængde stoffer på institutionen. Socialministeren svarede:

- Et udvalg under Socialministeriet kigger i øjeblikket på, om personalet på den lukkede ungdomsinstitution Egely skal have større mulighed for at kropsvisitere de unge indsatte. Udvalget skal være færdigt inden udgangen af 2014.

Bente Gertz er stærkt utilfreds med svaret fra ministeren, og siger:

- Det er et svar, som kan lede tanken hen på, at det nu bliver lagt ned i en syltekrukke. Som reglerne er nu, må de ansatte på Egely ikke kropsvisitere de unge, uden politiet er til stede.

INSTITUTIONER PÅ HERRENS MARK

Det system, som er skabt for at hjælpe udsatte unge, aner reelt ikke, hvad der virker. Åbner man døren ind til den socialpædagogiske verden, møder man et væld af afbrudte anbringelser, kommuner på økonomisk smalhals og uvished om, hvad der egentlig virker, når de unge skal hjælpes til at holde sig inden for lovens rammer. Det kræver et opgør med et fag af pædagoger med store hjerter, men små hjerner, mener Troels Gamst, tidligere leder af flere institutioner.

AF TANIA KEJSER

Når politiet én gang har medvirket til, at en ung mand mellem 15 og 19 år er blevet dømt for kriminalitet, er risikoen for at støde på ham igen høj. Hver anden ung mand, som kun har folkeskolen i ryggen, og som én gang har forbrudt sig mod loven, gør det nemlig igen efter endt afsoning. Det viser tal fra Danmarks Statistik.

Men hvad er det for et system, der træder i kraft, når et ungt menneske ikke kan finde ud af at holde sig inden for lovens rammer? Spørger man Troels Gamst, tidligere afdelingsleder på flere døgninstitutioner, er det et system fyldt med selvmodsigelser og tilfældigheder.

- Den hjælp, de unge får i dag, er alt for fragmenteret. De møder nogle gode mennesker og en OK behandling. Men langt det meste kan de ikke bruge. Alle pædagoger i dag skal være gode til at arbejde med spædbørn, handicappede og kriminelle. Som jeg ser det, bør hele uddannelsen revideres. Pædagogerne skal blive bedre til at rumme de problemstil-

Ingen kan rumme dig. Du er udadreagerende og voldelig. Ryk frem til nærmeste bandes klubhus. Bad luck. ☹️

linger, de unge kommer med, og det skal de rustes til gennem uddannelsen. Det betyder også, at de bør specialisere sig langt tidligere, siger Troels Gamst.

Han er selv uddannet pædagog og har mange års erfaring med udsatte unge. Lige nu sidder han og arbejder på en bog, som leverer en bredside til hele det system, der er sat i verden for at gøre en forskel for unge med problemer.

Han er ikke imponeret over niveauet på landets døgninstitutioner.

- De unge har en meget maskulin adfærd, som institutionerne ikke kan rumme. Det er ikke særlig svært at gøre sig så umulig, at man bliver smidt ud. Derfor bliver de unge kastet rundt. Efter min mening skal institutionerne kunne rumme de unge for det, de er anbragt for. Hele vejen rundt. Det skal ikke være et problem, at de unge har en truende adfærd. Det er jo derfor, de bliver anbragt. Men det dilemma har institutionerne stadig til gode at finde en løsning på, siger Troels Gamst.

HJÆLPEN TIL DE UNGE SPARES VÆK

Spørger man de politifolk, der i SSP-regi samarbejder med kommunerne, er det et system, der er hårdt presset af økonomisk smalhals. Kommunerne trækker i stigende grad "behandlingen" af de unge hjem. Det betyder blandt andet, at de unge ikke bliver fjernet fra det miljø og de venner, som i første omgang fik dem ind på en uheldig kurs.

Hein Petersen er SSP-medarbejder hos Nordjyllands Politi. Han møder de unge, som er frivilligt anbragt af kommunen.

- Tidligere sendte kommunerne de unge væk fra deres nærmiljø. Nu hjemtager man i høj grad opgaven. Her i kommunen har man bo-hjemme-støtte, hvor et vist antal unge er tilknyttet en kontaktperson. Men der, hvor de kommer til at bo, bliver ofte til et tilholdssted for unge med samme problemer – og det udvikler sig lynhurtigt til nogle hashbuler, fortæller Hein Petersen.

I hans øjne bliver unge med store problemer i stigende grad overladt til sig selv.

- Medarbejderne på opholdsstederne gør, hvad de kan. Samarbejdet fungerer fint i forhold til os i politiet – men i min optik er der unge, som ikke får de tilbud, de har fortjent. De bliver ikke hjulpet, som de burde, siger Hein Petersen. Anbringelsesstatistikken, udarbejdet af Ankestyrelsen under Socialministeriet, bakker Hein Petersen op i den observation. Hvor pladserne på landets døgninstitutioner for få år siden var fyldt op, blev der sidste år sendt færre unge af sted, og ventelisterne er væk.

TVIVLSOMME KONTAKTPERSONER

Troels Gamst er stærkt skeptisk over for de kommuner, der gør brug af kontaktpersoner til unge, som udviser en bekymrende adfærd.

- Man har ingen justits med, hvem de her kontaktpersoner er. Tit er det tidligere kriminelle, som man tror, er de bedste til at hjælpe den unge videre. Jeg vil godt stille spørgsmålstegn ved, om det er den rigtige måde at gøre det på. I min optik bør en kontaktperson være en ansvarsfuld voksen, som kan agere rollemodel og vise nogle andre værdier end dem, de unge samler op på gaden. Vi har jo set, hvordan Lille A (fra det kriminelle miljø på Blågårds Plads, red.) agerede rollemodel. Og senest Subhi Hassan, leder af den kommunale ungdomsklub U-Turn i Taastrup, som er fængslet for to tilfælde af grov vold, blandt andet brug af kniv. Det holder ingen steder, mener Troels Gamst.

Han efterlyser både et opgør med metoderne i den socialpædagogiske verden samt med politikere, der skal turde give de muligheder, der er brug for i arbejdet med de ekstremt belastede unge.

- Det er stærkt problematisk, at de unge ikke mærker nogen konsekvens. Når de bliver anbragt på en åben døgninstitution, har personalet ingen hjemmel til at holde på dem. De kan altså

bare smutte hjem til mor og far igen. Problemet er, at forældrene jo ikke har ressourcerne til at sende den unge af sted. Ved ikke at være bedre til at holde på de unge, sender vi dem ud til en verden af bander og kriminalitet, hvor de skal klare sig selv. Og det ender sjældent godt, siger Troels Gamst. ■

KOMMUNERNES UDGIFTER

- I 2011 udgjorde de samlede kommunale udgifter til børn og unge 13 milliarder kroner.
- Af disse blev 44 procent brugt til anbringelse af børn og unge i plejefamilier og opholdssteder.
- 29 procent blev brugt på forebyggende foranstaltninger.
- 24 procent gik til døgninstitutioner for børn og unge.
- 3 procent gik til de sikrede institutioner.

SAMMENBRUD I ANBRINGELSER

SFI-rapporten "Sammenbrud i anbringelser af unge" fra april 2010 viser blandt andet:

- 44 procent af de unge oplever et eller flere sammenbrud i deres anbringelsesforløb.
- Sammenbruddene skyldes først og fremmest:
 - Skift af sagsbehandler.
 - Manglende økonomiske ressourcer i kommunen.
 - At sagsbehandleren på grund af få ressourcer ikke kan lægge tilstrækkelig tid og kræfter i arbejdet.
- De fleste teenagere anbringes i institutionslignende forhold. Den unges trivsel afhænger dermed i høj grad af, hvordan vedkommende fungerer i gruppen af andre unge.
- Anbringelser afbrydes ofte af de årsager, som dannede grundlag for anbringelsen.
- Mange unge oplever ikke bæredygtige relationer til anbringelses-systemets voksne.

FÆRRE ANBRINGELSER

- I 2011 traf kommunerne 2.634 afgørelser om at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet.
- Det er et fald på 12 procent i forhold til 2010, hvor der blev truffet 3.009 afgørelser.
- 377 børn og unge, svarende til 14 procent af anbringelserne, skete uden forældrenes samtykke - det vil sige som tvangsmæssige anbringelser.
- Det er en stigning på 40 procentpoint siden 2007, hvor 202 børn og unge blev anbragt med tvang.

SURE SVENSKERE

En Facebook-gruppe for utilfredse politifolk i Sverige, som også administreres af en ansat i det svenske politiforbund, er røget ud i en mediestorm. Flere af gruppens 5.000 medlemmer har nemlig brugt siden til skrive deres mening om ledere og politikere, og har generelt sat politiet i et skidt lys.

AF NICOLAI SCHARLING

"Hvilken ballade. Jeg ville ønske, at jeg og min Sigge (tjenestepistol, red.) kunne være der."

Sådan lyder en af de mange kommentarer, som er dukket op i de svenske medier, plukket fra en lukket Facebook-gruppe for utilfredse politifolk.

UMF hedder gruppen. Det er en forkortelse for "Utilfredse, Misfornøjede og Forbannede (sure, red.)".

Gruppen blev oprindeligt startet af utilfredse, yngre politifolk – blandt andet i protest mod det svenske politiforbund, Polisforbundet. De var trætte af, at svenske politifolk har markante lønforskelle og vilkår – alt efter geografien. Politifolk i Stockholm og Skåne tjener således væsentligt mere end politifolk, som arbejder i Nordsverige. Der er tale om en forskel på mange tusinder af kroner.

300-500 yngre svenske kolleger etablerede i 2011 i den forbindelse en aktion under overskriften "No more peanuts", som vakte stor opmærksomhed i hele Sverige, særligt i forbindelse med aktionen "kolde fødder", hvor kolleger i en nordlig del af Sverige ikke kunne få udleveret sokker, på trods af en streng vinter med ned til 35 minusgrader.

Utilfredsheden blandt de yngre stak så dybt, at det svenske politiforbund oplevede et fald i medlemsprocenten – pt. er den nede på 94 procent.

Derfor valgte Polisforbundet midlertidigt at ansætte en af de mest kritiske, yngre kolleger som "ombudsmand". Formålet var at få inspiration, ligesom man ønskede at tage kritikken til sig og nuancere debatten. Det betyder også, at det svenske politiforbund deltager i administrationen af og i debatten i den nu berømte Facebook-gruppe.

UMF har 5.000 medlemmer på Facebook, heriblandt formanden for det svenske politiforbund, Lena Nitz.

Men ikke alle følger åbenbart retningslinjerne for god debat-skik og forsigtighed.

Herunder har kommentarer om at "skyde stenkastende unge", kritik af politiledere og hån af kendte personer, samt ønsker om at planere Husby (den forstad til Stockholm, som i foråret var hjemsted for bilbrande og voldsomme optøjer igangsats af primært utilfredse unge indvandrere).

POLITIETS HÅNE-GRUPPE

På siden fremgår også holdninger om, at de svenske medier er styret af venstreekstemister, som holder fast i mytedannelser, fremfor virkeligheden.

Alt det har man kunnet læse om i svenske medier i slutningen af oktober.

Således er gruppen allerede døbt "Politiets håne-gruppe" i overskrifterne, og artikler viser fotos af alle de ansatte i forbundets ledelse som er med i gruppen.

Afsløringerne har ført til en dyb beklagelse fra det svenske politiforbund.

Her udtaler formand Lena Nitz:

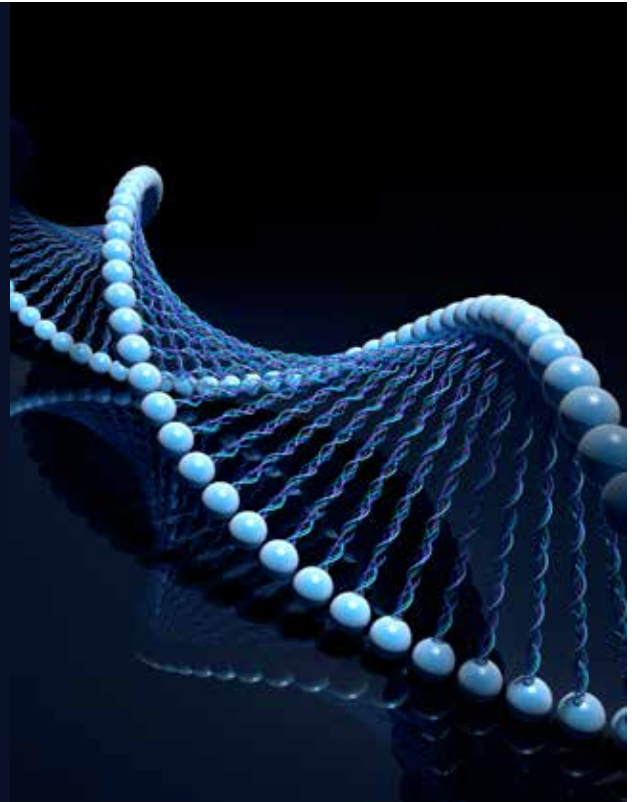
- Indlæggene er fuldstændigt uacceptable. De strider mod alt det, som politiet skal stå for: Nemlig respekt for mennesker. Men skal kunne stole på, at politifolk er rare, og de her indlæg peger på det modsatte. Jeg skammer mig, når jeg ser det her, siger hun. Lena Nitz beklager, at Polisförbundet ikke har været mere opmærksomt på at få slettet krænkende og uacceptable indlæg fra Facebook-siden, og opfordrer alle, som administrerer gruppen, om at være opmærksomme fremover.

Den svenske rigspolitichef har ligeledes stået frem med bekymring over, at politifolk kan ytre sig på den måde. Men da det er en privat side, kan han ikke som sådan skride ind. ■

Engelsk politi mister måske DNA-database over tidligere fængslede

RETTIGHEDER Politiet i Wales og England har forsøgt at opbygge en database med DNA-materiale fra personer, som er straffet før 1994. Formålet er at kunne sammenligne DNA-spor fra uopklarede forbrydelser med tidligere kendte gerningsmænd. Men en af de tidligere afsonere stiller nu spørgsmålstegn ved, om denne fremgangsmåde er i orden. Vedkommende – som er dømt for mord i 1980'erne – reagerer på, at politiet i et brev beder om en DNA-prøve, og at der i brevet står, at han vil blive arresteret, hvis ikke han møder op på stationen inden syv dage. Nu skal sagen prøves ved retten. Hvis den tidligere dømte får ret, risikerer politiet at måtte opgive indsamlingen af DNA-materiale, ligesom registret risikerer at blive nedlagt.

Indtil juli i år har politiet indhentet 6.204 DNA-prøver og fundet ikke mindre end 111 match til gerningssteder. Gerningsmænd, der har afsonet senere end 1994, er alle registreret i DNA-registret.

Store problemer med svensk sagsbehandlingssystem

IT Det er ikke kun i Danmark, at politiet skal slås med dårlige it-systemer. Herhjemme kørte sagsbehandlingssystemet POLSAG som bekendt af sporet med en kæmpe millionregning i halen. Og i Sverige volder PUST, der i fremtiden skal være det centrale it-system for de svenske politifolk, nu også kvaler. Det skriver Version2. Systemet blev sat i drift i syv ud af 21 svenske politikredse i februar, og siden er kritikken haglet ned over det. Hvor det tidligere tog mellem 10 og 20 minutter at skrive en rapport, kan det tage flere timer i PUST.

Svensk Politi har nu besluttet at udskyde den fulde udrulning af systemet med ni måneder. Den oprindelige deadline var udgangen af 2014. Et af de store kritikpunkter fra politifolkene er en uoverskuelig brugerflade.

Skånsk politi ramt af store besparelser

SMALHALS Mellem 70 og 90 millioner svenske kroner. Så meget skal skånsk politi spare på budgettet til næste år. Det er blandt andet store udgifter til politi-aspiranter, der har givet røde tal på bundlinjen.

Skåne bliver dog ikke usikker som følge af politiets smalhals, siger det svenske politiforbund, Polisförbundet, til SVT.se. Det bliver internt i politiet, at besparelserne kommer til at kunne mærkes. For eksempel får de skånske politifolk ingen julegaver i år, ligesom de heller ikke får tilskud til deres julefest.

DER SKAL – DESVÆRRE – EN KATASTROFE TIL

Stefan Holgersson er netop blevet belønnet for sin forskning og mangeårige kamp for åbenhed omkring arbejdet i svensk politi. Samtidig er han blevet forsøgt trynet og nedgjort af en svensk rigspolitichef. Han mener selv, at kun en katastrofe kan åbne samfundets øjne for, hvor skidt det står til i politiet – sådan som det skete med Utøya og den norske politiledelse.

Mød en prisbelønnet svensk politiassistent, som i årevis kørte Sverige tyndt, med egen teltoppakning, for at dokumentere, hvordan han og kollegerne i virkeligheden arbejder.

AF NICOLAI SCHARLING

Når en politiansat kritiserer noget, så er det et positivt tegn. Det er sundt for virksomheden. Kritik er nemlig værdifuld og altafgørende for at bevare et engageret politi. Hvis kritikken forstummer, skyldes det, at de ansatte er blevet ligeglade.

- Desværre bliver kritik alt for ofte modtaget som en trussel længere oppe i systemet. Derfor når kritikken sjældent toppen. Faktisk ved de, der sidder med øverste ansvar sjældent, hvad der sker ude i virkeligheden, eller hvad de ansatte oplever. Det filtreres. Måske fordi alle mellemlidende tror og fornemmer, hvad man gerne vil høre øverst oppe, herunder at kritik er farlig.

Sådan siger Stefan Holgersson, prisbelønnet politiforsker og politiassistent, som gennem de seneste næsten 20 år har lagt arm med den øverste ledelse i svensk politi – og om ikke vundet, så i hvert fald heller ikke tabt.

Han beskriver klagevejen sådan her:

- Når en politiansat klager over, at *"it-systemet overhovedet ikke fungerer og skader arbejdet"*, bliver det gennem ledelseslag meldt videre som, at *"der er lidt, der ikke fungerer"*, og på næste niveau at *"det fungerer ok"*. Og næste lag at *"det fungerer rigtigt godt"*. Og til sidst til øverste chef og ansvarlige med beskeden om, at *"it-systemet bare er supergodt"*.

SYV ÅRS PLAG

Det var sådan, Stefan Holgersson selv oplevede det, da han startede som politiassistent i 1990'erne.

- Datasystemet var elendigt. Det fungerede ikke og ødelagde faktisk vores arbejde. Vi skulle skrive de samme anmeldelser ind fem gange, hver gang! Alle klagede og var frustrerede. Men i toppen af politiet var man overbevist om, at det var et rigtigt godt system. Det var de tilbagemeldinger, man fik. Selv om politifolkene på gulvet, som arbejdede med det, var klar til at give op. Men det billede, som politiet tegnede udadtil, var helt, helt anderledes. Erfaringsmæssigt tager det syv år - fra elendighederne rammer alle ansatte, til man erkender i toppen, at der er et problem. Det er lang tid, fortæller han.

POLITIDRØMMEN

Stefan Holgersson er oprindelig uddannet forsker og organisationsteoretiker, men drengedrømmen om politiet fik ham til at forlade universitetsgangene og søge ind på politiskolen.

- Min far var politimand, og det var ham, der krævede, at jeg fik en universitetsuddannelse, selv om jeg bare altid gerne har villet være i politiet og gøre en forskel. Det har altid været min drøm, og det er stadig mit drømmejob og grunden til, jeg

i dag stadig er politiansat og kører tre-holds skift i beredskabet i Stockholm, fortæller han.

Uddannelsen som forsker har dog vist sig at være god at have baglommen. Den har fået Holgersson til at indsamle dokumentation, hvor andre kolleger bare giver hovedrystende op.

- På universitetet beskrev vi problemer, og derefter lavede vi en plan for, hvordan vi skulle løse dem for at udvikle organisationen. I politiet bliver problembeskrivelser set som en trussel. Der blev simpelthen ikke lyttet fra toppen. Derfor satte jeg mig for at få bekræftet og dokumenteret problemerne, så man blev nødt til at lytte. Ellers sker der ikke noget, siger Stefan Holgersson.

TILLYKKE - MED FORSLAGSKRUSET

I 1997 – efter fire år i politiet – fik Stefan Holgersson nok af datasystemet og afleverede et gennemarbejdet forslag til forbedringer.

Dem kunne han selv programmere, da han allerede arbejdede som systemudvikler for et konsulentfirma ved siden af politiarbejdet. Forslaget og programmeringen var gratis bortset fra udgifter til hardware på 10.000 svenske kroner.

Det handlede om at undgå de mange tilfælde af femdobbel arbejde.

Både ledelsen og dataafdelingen afslog dog, da man ikke mente, at der var problemer eller behov for at effektivisere. Alt var fint. Til trods for, at Holgersson dokumenterede det absurde og tidsmæssigt dyre i, at samme anmeldelse skulle indtastes forfra fem forskellige steder - samt at det kunne løses relativt enkelt.

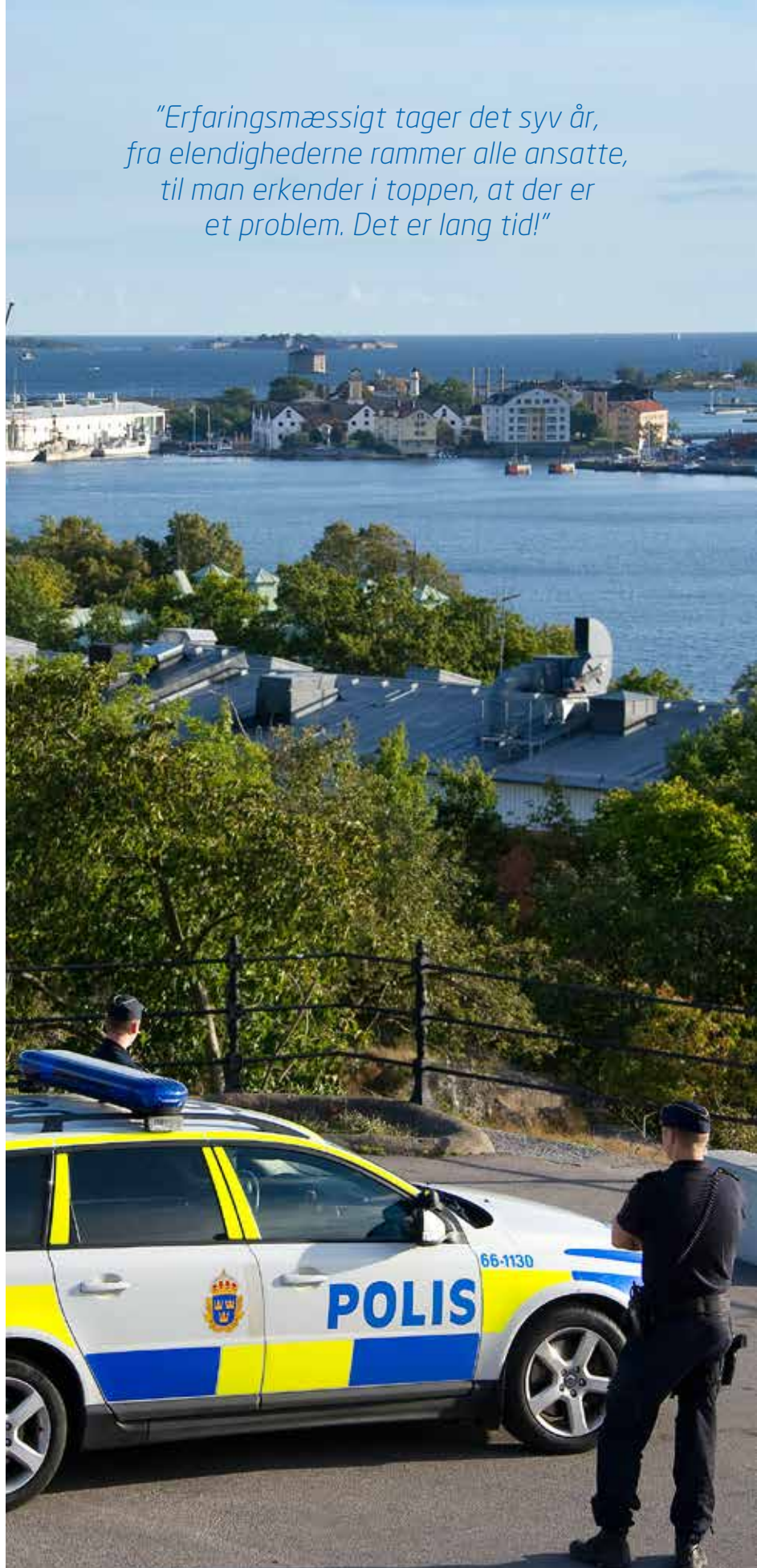
Den unge forsker fik afslaget med besked om, at han dog ville blive belønnet med et "forslagskrus" for sit engagement.

SENDT PÅ FODPATRULJE

Holgersson havde dog fået blod på tanden, i forhold til at samle dokumentation, og fik efterfølgende lov til at blive tilknyttet politiets forskningsenhed i Stockholm.

Først med en undersøgelse af arbejdet på en lokalstation i udkanten af Stockholm. ►

"Erfaringsmæssigt tager det syv år, fra elendighederne rammer alle ansatte, til man erkender i toppen, at der er et problem. Det er lang tid!"

“Der skal katastrofer til for at nedbryde den facade, som bygges op i toppen, og som får folk på gulvet til at tabe engagementet. Desværre.”

Det gik også fint, indtil politiassistenten ville offentliggøre resultatet af sine undersøgelser.

Chefen for udviklingsafdelingen nedlagde nemlig forbud, og da Holgersson selv uddelte kopier af sine resultater, blev han advaret mod at skrive flere rapporter, ellers ville forskningsenheden blive helt lukket!

Derfor gik der tre år, før offentligheden igen hørte om Stefan Holgersson. I den tid forskede han i stilhed og arbejdede på en større doktorafhandling.

Den var resultatet af en omfattende undersøgelse, som viste, at mange politifolk går i stå og taber motivationen med årene. Herunder, at det reelt er en gruppe på kun 5-20 procent, som leverer halvdelen af sagsarbejdet.

Holgerssens feltarbejde til undersøgelsen var foretaget gennem interviews af kolleger og gennemgang af sagsmateriale fra 70 steder i Sverige. Han havde foretaget undersøgelse uden økonomisk hjælp – og havde rejst rundt med telt og sovet på rastepladser og i de svenske skove.

Doktorafhandlingen kostede Stefan Holgersson, og hans nærmeste chef (som forsvarede den), deres stillinger i forskningsenheden i Stockholm, og de blev i stedet sendt ud på fodpatrulje.

NARKOINDSATS PR. MÅLTAL

Kort efter fik Stefan Holgersson dog ansættelse ved Politihøjskolen i Solna, og herfra offentliggjorde han i 2007 to års feltarbejde fra hele Sverige, hvori han vurderede arbejdsform og resultatet af politiets skærpede indsats mod narkotika.

Hans rapport afslørede rendyrket statistikjagt og ensidigt fokus på måltal - for at opfylde virksomhedsplaner og målkontrakter. Man kan blandt andet læse, hvordan store beslag "omgøres" til hundredvis af små beslag og sager, så det gaver statistikken.

"Et beslag på 32 cannabisplanter bliver til 32 opklarede narkotikasager. En for hver plante", fortalte han selv til de svenske medier.

PÅ KANT MED RIGSPOLITICHEFEN

Rapporten fik straks omtale - og den daværende, svenske rigspolitichef reagerede ved at angribe Holgerssons arbejde og integritet. Rigspolitichefen tog offentligt hæder og ære fra Holgersson og kaldte hans forskning amatøragtig og dårlig. Modsat kaldte man i universitetskredse og inden for medi-

erne Holgerssons forskning for banebrydende og redelig. Men den daværende rigspolitichef ville have politiforskeren stoppet og fik tilmed viftet en ekstra rød klud i ansigtet, da mellemledere og kolleger i pressen kaldte Holgersson for den dygtigste politimand, de nogensinde har kendt.

Rigspolitiet indførte en regel, som fastslog, at man ikke både kan være forsker og politiansat samtidig. De forsøgte også – uden held – at få Holgersson afskediget, også selv om han flyttede sine projekter ud af Politiskolen og ind på et universitet.

Herfra fortsatte han ved siden af politiarbejdet sine undersøgelser af politiets arbejdsform og indsatser – herunder den svenske måltalsindsats på færdselsområdet.

Forskeren dokumenterede, at time-måltal reelt betyder, at politiet jager spritbilister på de mest usandsynlige tidspunkter af døgnet, og at måltal i det hele taget dikterer den praktiske del af politiarbejdet – fremfor fagligheden. Det vigtige er at opfylde timekrav.

En debat som også har fyldt en del i Danmark.

BARE VI HAVDE LYTTET

Stefan Holgersson har netop har modtaget "Civilcourage"-prisen for sit arbejde og sin kamp for at beskrive virkeligheden i politiet.

"Civilcourage"-prisen er en ny-indstiftet pris for at opmuntre til åbenhed inden for politiet, og den uddeles af politiledere under det svenske politiforbund.

Modgang har han mødt hele vejen – fra undersøgelse til undersøgelse.

Er prisen et plaster på såret efter flere års genvordigheder?

- Det hjælper. Problemet med politiet er, at det er svært at få ledelsen til at lytte internt. Man skal åbenbart skabe et eksternt pres for at komme igennem med fornuft. Det er det, der er sket gennem min forskning og dokumentation. Jeg oplever heldigvis, at en del af de øverste chefer kommer til mig i dag og siger "tak", og "bare vi havde lyttet". De er blevet mere åbne for kritik. Det er positivt. Det er vigtigt at få kritikken ind, så man kan få løst udfordringerne, fortæller han.

Men er det så blevet bedre i Sverige? Er måltalsjagten stoppet?

- Nej, det er den ikke, og evnen til at opbygge to virkeligheder, den allerøverst og den på gadeplan, er også den samme. Skellet er fortsat stort. Der skal en katastrofe til, som norsk politi oplevede med Utøya, hvor glansbilledet gik i stykker, og man så, hvad der egentlig var virkeligheden. Hvad der gemte sig bag facaden. Sådan er det nok også i Danmark og i det meste af Vesteuropa. Der skal katastrofer til for at nedbryde den facade, som bygges op i toppen, og som får folk på gulvet til at tabe engagementet. Desværre, siger Stefan Holgersson.

FACADER

Han har tidligere i år udgivet en artikel omkring sit studie, med titlen: "Processen med at bygge facader inden for svensk politi".

Studiet bliver senere samlet i rapportform og offentliggjort. Det sætter den faktiske virkelighed op mod det billede, som politiets øverste ledelse tegner i medierne.

Forskningen viser, at der er en pæn afstand mellem de to.

Blandt andet skriver forskeren i starten af sin artikel:

"Det er vigtigere at præsentere en pæn facade som en vel-fungerende organisation end at præsentere resultaterne korrekt. Det har mange negative effekter på lang sigt. Blandt andet, at det vil blive svært at udvikle godt og effektivt politiarbejde."

DANSK POLITI spørger ham, om han tror, det nytter noget. Svenske medier bugner allerede af udsendelser, som sætter fokus på henlagte sager og hårde prioriteringer i politiet. Er det ikke bare som om, at folk bare vænner sig til, at det er sådan og trækker på skuldrene? At grænsen hele tiden skubbes?

- Det er derfor, at vi desværre skal gennem en eller anden form for katastrofe, før det for alvor går op for politikere og medier og borgere, hvor slemt det er. De kender allerede historierne om, hvordan politiet ikke har mulighed for at komme, når borgere står med indbrudstyve eller sager som henlægges. Det overrasker ikke mere folk. Og forventningerne til politiet daler og daler bare. Samtidig males facaden pænere op af ledelsen. Vi er nødt til at fokusere ærligt på, hvad det er vi kan, og hvordan vi prioriterer, siger Stephan Holgersson.

MÅ IKKE GIVE OP

Men hvad så når politifolkene selv siger, at det ikke nytter noget at kritisere? At de bare risikerer at blive straffet, eller i hvert fald sat i bås, som brokkerøve, der taler deres eget fag ned?

- Det problem ser vi også ofte her i Sverige. Så giver folk i stedet op. De mister engagementet og begynder at tale om politiet, som en 8-16-arbejdsplads, og ikke andet. Det er ellers folk, som er gået ind i politiarbejdet for at gøre en forskel, og som gerne vil brænde for deres arbejde. Derfor er det også noget af det mest skadelige, der kan ske. Det er vigtigt med kritik. Vi skal have nedbrudt facaderne og åbnet for kritikken. Også hvis det betyder, at man skal lægge et eksternt pres gennem medier og politikere for at få ørenlyd, siger Stephan Holgersson.

DANSK POLITI var for nylig i Malmø. Her mødte vi netop politifolk, som ikke turde stå frem med kritik eller nedbryde det, du kalder facaden. Har svensk politi ikke et problem her. De ansatte tør ikke beskrive virkeligheden?

- Jo, det har vi. Og det har I sikkert også, for vi ligner hinanden. Men selv den smarteste ledelseskommunikation kan ikke undertrykke virkeligheden i dagens samfund. Ikke med internettet, mobile- og sociale medier. Problemet er så, at vi måske forvandler konstruktive kritikere til whistleblowere. Men er det grelt nok, skal det nok også komme frem, konstaterer forskeren. ■

STEFAN HOLGERSSON

- Født 1967.
- Optaget på Politihøjskolen i 1992 og ansat i politiet 1994.
- 1998 - Tilknyttet politiets forsknings- og udviklingsenhed i Stockholm.
- 2005 - Doktorafhandling ved Linköpings Universitet om politifaget og forudsætninger for politiarbejde.
- 2011 - Modtager, sammen med norsk forsker, en international pris for den bedste politiforskningsartikel med titlen: "Whistleblowing in the police".
- 2013 - Modtager "Civilcourage"-prisen fra politiledergruppen under det svenske politiforbund.
- Er gennem årene blevet kendt i den svenske offentlighed, dels på grund af sin forskning, dels fordi han har stået frem og beskrevet, hvordan det svenske rigspoliti har modarbejdet ham på grund af hans kritiske undersøgelser.

UDDRAG AF VIDENSKABELIGE ARTIKLER OG RAPPORTER

- Forandringsbehov inden for politiet, år 2000.
- It-system og filtrering af virksomhedsviden, kvalitetsproblemer ved analyser og beslutninger som bygger på oplysninger hentet fra politiets it-system, Linköpings Universitet, år 2001.
- At købe sig fri fra bøder og kørekortsrestriktioner, forskningsenheden ved Stockholms Politi, år 2002.
- Politifaget: faglighed, motivation, it-system og andre forudsætninger for politiarbejde, Linköpings Universitet, år 2005.
- Kortlægning af svensk politis narkotikabekæmpelse, år 2007.
- Dialogpoliti - erfaringer, iagttagelser og muligheder, Politiuddannelsen, Växjö Universitet, år 2002-2007,
- Individuelle arbejdspræstationer i uniformeret politiarbejde, Politihøjskolen (Oslo, Norge), år 2008.
- Hvad laver politiet egentlig? Linköpings Universitet, år 2012.

UPROFESSIONELT • USIKKERT • U LEDERREFORMEN

Det er ikke pæne ord lederreformen får med på vejen fra formændene i politiforeningerne. Flere lokale processer er mudrede af fortrolighed, hvilket gør det svært for foreningerne at støtte lederne. Og det pres, som hviler på især vicepolitikommisærerne i ventetiden, er ubehageligt for alle.

AF TANIA KEJSER

Efter årsskiftet vil politilederne og resten af organisationens ansatte formentlig kende resultatet af lederreformen. Men ventetiden er lang, og i flere kredse mærker politiforeningernes formænd, at det slider på især vicepolitikommisærerne. ■

MICHAEL BERGMANN MØLLER, FORMAND FOR KØBENHAVNS POLITIFORENING

- Lederreformen er i høj grad uprofessionelt håndteret fra Rigspolitiets side. Man starter med at fortælle, at vi skal stille det bedste hold på ledersiden. Efterfølgende finder man ud af, at det ikke kan lade sig gøre for førlederne at søge en lederstilling – selv om der sagtens kan sidde nogle og være kommende dygtige ledere. Det har også vist sig, at det kun er vpk-gruppen, som står for skud. Hele forløbet har efterladt lederne i et umenneskeligt pres i alt for lang tid.
- Øverste ledelse i København lægger op til, at mange af de kommende ledere skal fungere i stillinger, der pålægges ukontrollabel tjeneste. Det vil sige, at man selv skal regulere sin tjenestetid og ikke betales for overarbejde. De kommende ledere kan med rette frygte, at de kommer til at arbejde lidt mere i fremtiden uden betaling. Det er ikke i orden. Jeg mener, at alle skal honoreres for de timer, som de præsterer på arbejdet. Det er også svært at forholde sig til en kommende lederstilling, når vilkårene ikke er klart defineret. Usikkerheden kan lederne dog ikke give udtryk for, idet enhver tvivl om motivation til at bestride stillingen ikke vil falde i god jord.
- I det næste halve år vil der sandsynligvis kun være ledere i dansk politi, der siger det, de tror, øverste ledelse gerne vil høre. Det vil med andre ord være svært at få en leder til at give et ærligt svar om, hvad der foregår i politiet. Især hvad angår ressourcer. Og jeg kan godt forstå dem. Hvis det var mig, der var i deres situation, ville jeg nok reagere på samme måde.

MENNESKELIGT FORUM

**ANITA FRANK,
NÆSTFORMAND
I ØSTJYLLANDS
POLITIFORENING**

- Forløbet indtil nu har gjort lederne frustrerede og utrygge. Oplysningen fra Rigspolitiet har været mangelfuld. Alt for meget har været stemplet fortroligt, og derfor har det været svært at bruge til noget som forening. Min fornemmelse er, at mange ledere vælger bisidderfunktionen fra, når de skal til de afklarende samtaler. De er bange for at fremstå som illoyale ved at inddrage deres fagforening. Derfor tror jeg, at mange står meget alene i denne proces.

**JØRGEN JENSEN,
FORMAND FOR
KØBENHAVNS
VESTEGNS
POLITIFORENING**

- Usikkerheden er helt enorm. Det er ikke særligt sjovt for vicepolitikommisærerne at vide, at der kommer til at ryge cirka 20 ud af 40.

- Som foreningsformænd bliver vi nødt til at fokusere entydigt på regelsættet, for vi bliver ikke inddraget i andet. Beslutningsprocessen omkring lederreformen er meget topstyret. Hele konceptet med ikke at involvere de faglige organisationer gør, at man signalerer til lederne, at her gælder ledelsesretten. Det ændrer ikke på, at der hvor vi har forhandlingsretten, og der hvor vi kan drive indflydelse, gør vi det.

- Jeg kan godt være nervøs for, at tilliden - til den ledelse vi ender med - ikke bliver særlig stor. De ledere, som bliver udvalgt, bliver den øverste ledelses forlængede arm på godt og ondt.

**MOGENS HEGGELUND,
FORMAND FOR MIDT-
OG VESTSJÆLLANDS
POLITIFORENING**

- Det er mit indtryk, at både politikommisærerne og vicepolitikommisærerne er usikre på, hvad de skal lave, hvis de bliver en del af lederstaben i fremtiden. Det er værst for vpk'erne.

Ledelsen har holdt informationsmøde, hvor vi også var med. Det var tydeligt, at ingen ledere var meget for at stille for mange spørgsmål og luften deres usikkerhed i forbindelse med mødet, men snakker i stedet i middagspausen. Det er længe at gå og vente på at vide, om man er købt eller solgt, i og med at afklaringen først kommer efter årsskiftet.

- I politiforeningen har vi kontakt med vores primære gruppe, pk'erne og vpk'erne. Vi undersøger i øjeblikket, om der er interesse for, at politiforeningen inviterer til en snak om, hvordan det er at stå i deres situation. Når lederreformen så er på plads, inviterer vi dem, der ikke længere skal være ledere, til en snak om, hvordan det går. Her bliver ægtefælle eller kæreste også inviteret med.

- Det er et tab på mange måder, når man ikke skal være leder mere. Det ligger der mange ting i - det har vi tænkt os at følge op på.

FOLK BESKYTTER SIG SELV

Stig Heidemann er tillidsrepræsentant for godt 40 vicepolitikommissærer og politikommissærer i Østjyllands Politikreds. Han har sammen med en kollega været rundt for at informere politilederne om valgmulighederne i lederreformen.

AF TANIA KEJSER

Polnet indeholder masser af ord og hensigtserklæringer til lederne i politiet om den lederreform, som for øjeblikket eksekveres for fuld udblæsning. Men det er vanskeligt at finde frem til konkrete informationer, som har betydning for den enkelte leder. Det oplevede man som et problem, der måtte tages hånd om i Østjyllands Politiforening. Derfor tog Stig Heidemann og en lederkollega, begge fra repræsentantskabet i politiforeningen, rundt på alle tjenestesteder for at fortælle om, hvad der er op og ned på lederreformen.

- Det tog lidt længere tid, end vi regnede med. Der var mange spørgsmål og meget usikkerhed. Selv om det sprøjter ud med informationer, kan det godt være svært at bevare overblikket. Desuden er mange af informationerne ukonkrete hensigtserklæringer, som man ikke kan bruge til så meget. Derfor holdt vi oplæg om reglerne og om mulighederne, hvis man som følge af reformen ikke længere skal være leder. Vi ville gerne sikre, at alle ledere, på det niveau vi repræsenterer, tager stilling på et kvalificeret grundlag, siger Stig Heidemann.

IDENTITET I LEDERJOBET

Stig Heidemann er leder af Udlændingesektionen i Østjyllands Politi. Han er dermed selv en af de brikker, der skal falde på plads i forbindelse med lederreformen. Måske var det med til, at de godt 40 ledere, som hører under vpk- og pk-niveauet i hans kreds, kunne tale frit om bekymringer og ubesvarede spørgsmål.

- For nogle er det stadig en del af deres identitet at være politileder. Det gør ondt at blive valgt fra, hvis man har bygget sin identitet op omkring det. Den usikkerhed, processen skaber, er der nogle, der får ondt i maven af. Andre har det fint. Men der er nogle, som virkelig er bekymrede i den her ventetid, fortæller Stig Heidemann.

Han efterlyser blandt andet, at man ret hurtigt bliver mere

konkret om, hvad det nye ledelsesbegreb "leadership-pipeline" kommer til at indebære i en praktisk politihverdag.

- Jeg oplever en ret stor frustration over, det bliver forventet, at vi tager udgangspunkt i leadership-pipeline under de afklarende samtaler – for ingen har endnu oversat de akademiske termer til vores politidagligdag, siger Stig Heidemann. Han fortæller desuden, at han oplever sine lederkolleger være ærgerlige over, at det, der i sin tid blev meldt ud som en kvalitetssikring af ledelsen i dansk politi, nu er blevet til en spare-reform.

- Da man varslede en lederreform, var alle enige om, at det var godt og nødvendigt. Der skulle kigges på kvaliteten i hele ledelsessystemet. Det kan godt undre mig, at højtuddannede mennesker har arbejdet med det her i to år, og så bliver overraskede over, at der er noget, der hedder et tjenestemandsbegreb. I stedet for at kvalitetstjekke alle ledelsesslag, går det nu kun ud over vpk'erne. Og det oplever jeg, at folk ryster på hovedet af. Mellemlederne har alle givet den en ordentlig skalle i forbindelse med politireformen, og nu bliver vi sorteper. Det synes folk ikke er fair, siger Stig Heidemann.

Han mener, at man med succes kunne have klaret processen over tre – fem år, og dermed sagt farvel til de ledere, der nu må gå ud i ikke-leder-jobs, på en pænere måde.

TØR IKKE YTRE SIG

Men det er nok ikke hos ledergruppen generelt, man skal lede efter konstruktiv kritik af processen. Generelt tør folk ikke ytre sig af nervøsitet for, at det går ud over fremtidens karriere.

- Der er masser af snak ledere imellem om, hvor utilfredsstillende processen er. Og der er mange bekymringer. Men man er meget forsigtig med at ytre sig, også internt i organisationen. Heller ikke hvis man har konstruktive forslag, som kunne gøre processen bedre. Folk beskytter sig selv i høj grad, fortæller Stig Heidemann. ■

VICEPOLITIKOMMISSÆR I VENTEPOSITION

Elo Andersen har som personaleleder ansvaret for 20 ansatte på Ringsted Politistation. Han er dermed en af godt 600 vicepolitikommisærer, som går og venter på udfaldet af lederreformen.

AF TANIA KEJSER

Godt halvdelen af 600 vicepolitikommisærer vil til næste år ikke længere være en del af ledelsen i dansk politi. Elo Andersen er en af dem, der går og venter på udfaldet af den lederreform, som netop nu blæser ind over politikredsene. Lederevalueringer, afklarende samtaler og endelig en såkaldt indplaceringssamtale er skridt på vejen mod udvælgelsen.

- Lederreformen fylder meget hos os vicepolitikommisærer. Også hos mig. Der går nok ikke en dag, hvor jeg ikke tænker på den. Men jeg kan godt sove om natten, og det påvirker ikke mit arbejde eller mit privatliv, fortæller Elo Andersen. Han er 64 år og har haft 40 års jubilæum i politiet. Siden politireformen har han været personaleleder for beredskabet hos Midt- og Vestsjællands Politi i Ringsted.

- Du kan spørge om, hvorfor jeg ikke sparer mig selv besværet og bekymringerne og lader mig pensionere. Men det er jeg simpelthen ikke klar til. Jeg får så meget positiv energi af at gå på arbejde. Her i Ringsted har jeg og mine to lederkolleger, fra efterforskningen og lokalpolitiet, et tæt og godt samarbejde. Det smitter af på medarbejderne. Det er min overbevisning, at vi har skabt et miljø, som er godt at gå på arbejde i, og det betyder noget for mig, siger Elo Andersen.

STÆRKT SAMMENHOLD

Elo Andersen er klar over, at han har dåbsattesten imod sig i spillet om lederposterne. Han håber, at resultater og evalueringerne tæller med i det samlede billede.

- Jeg synes, at sammenholdet hos os er godt og stærkt. For mig ligger energien i konstant at løse de udfordringer, vi bliver stillet over for. Det kan ikke lade sig gøre uden medarbejdernes velvilje. Det er den, der gør, at det er rart at komme på arbejde hver dag.

Om ventetiden og det mulige udfald af lederreformen siger han følgende:

- Det er jo altid rart selv at kunne bestemme over sin karriere. Jeg tror heller ikke, at du kan finde en leder, som ikke vil føle sig vraget ved at blive valgt fra. Jeg tænker også meget på mine kolleger, og hvordan det kommer til at gå dem. Her i Ringsted risikerer vi, at vi alle tre bliver flyttet til andre stillinger, og derfor bekymrer det naturligvis både os selv, men også personalet, hvad der kommer til at ske, siger Elo Andersen. ■

STUDIEKREDSE

– NU PÅ FACEBOOK

Hvordan får politiet udviklet mål, der giver mening? Hvad er god faglighed, og hvordan kommer den tilbage i højsædet?

På Politiforbundets studiekredse får medlemmerne denne gang mulighed for at rette på kursen i forhold til fremtidens mål og politiarbejde. Som noget helt nyt åbner studiekredsene sin egen Facebook-side til løbende debat og inspiration.

AF NICOLAI SCHARLING

Tid til faglighed.

Sådan lyder overskriften på studiekredsene 2013-2014. Og emnet kunne ikke være mere velvalgt, mener den ansvarlige i Politiforbundets forhandlingsudvalg, Jørgen Jensen.

- Det sammenfatter de seneste tre-fire års debat om politiet, og den kurs som er blevet udstukket i ekspresfart med effektiviseringer og centraliseringer. Mange mener, at det har kostet fagligheden og engagementet, og at måltal i dag dikterer arbejdet fremfor de reelle faglige udfordringer. Hvis vi skal have vendt den kurs, sådan at alle føler sig med i båden, og at arbejdet giver mening, så skal vi politifolk til at italesætte og definere, hvad der er god faglighed, fortæller Jørgen Jensen.

Han fortsætter:

- Vi har sjældent haft mere brug for, at medlemmerne engagerer sig i et studiekredsemne. For når det kommer til faglighed, er alle enige om, at vi er voldsomt udfordret. Men vi mangler svarene og alle de gode eksempler på, hvordan fagligheden kan hjælpes tilbage på sporet. Samtidig skal vi tage

hensyn til de nye tider. Svaret ligger jo netop ikke i at rulle tiden tilbage - men derimod at tage udgangspunkt i nutiden og udviklingen frem mod 2020, fastslår han.

UD AF DEN ONDE SPIRAL

Han og Politiforbundet håber at kunne samle medlemmerne om et fælles projekt, som handler om samlet at få løftet politiet ud af en ond spiral, hvor alt skal måles, og hvor tilliden til medarbejderne er forsvundet.

- Det nytter ikke særligt med spredte stemmer her og der. Eller anonyme whistleblowere, som afslører, at måltal bruges sådan og sådan. Det rykker ikke kursen, desværre. Vi er derimod nødt til at samles alle sammen om konstruktive løsninger. Herunder opstille fornuftige mål, fremfor de temmelig rigide måltal. Vi er nødt til fælles at skabe rammerne for en velfungerede arbejdsplads, hvor der er tillid til medarbejderne, og hvor deres erfaringer rent faktisk anvendes til noget, siger Jørgen Jensen.

- Samtidig skal vi lære at favne og forstå de nye tider og

Politiforbundets Studiekreds - Tid til faglighed

 Synes godt om

Fællesskab

Politiforbundets studiekredse -

- Hvad er god faglighed?

- Kan der måles med mening?

Om - Foreslå en ændring

Billeder

Synes godt om

Højdepunkter

globaliseringen. Vi skal også blive bedre til at rumme andre faggrupper, så vi supplerer hinanden. Det er også en del af debatten. Vi skal måske også tage stilling til, hvilke opgaver der er kernen i politiarbejdet og hvilke, som måske ikke nødvendigvis skal løses af politifolk i 2020, siger han.

ALLE SKAL KUNNE FØLGE MED

For at få skudt debatten i gang – og forhåbentlig aktivere flest muligt – har Studiekredsudvalget denne gang valgt at oprette en Facebook-side til studiekredsene.

Det er i håbet om at brede emnet ud til flest mulige – også de mange, som ikke kan deltage eller ikke benytter sig af studiekredstilbuddet.

- Facebook-siden er helliget åbenheden og dialogen. Vi skal have sat fokus på faglighed. På god faglighed. Vi skal væk fra måltallene, som de ser ud nu. Det kræver debat og deltagelse. Her er Facebook en god mulighed for også at gøre andre opmærksomme på problemet, fastslår Jørgen Jensen.

LIKE OS

Netop ønsket, om at få den størst mulige aktivitet og debatlyst ind på Facebook-siden, betyder også, at administrationen af siden er lagt i hænderne på de lokale studiekredsformænd. - Det er en side, som skal have sit liv lokalt og på studiekredsene. Det skal være deltagernes og alle de andres side. Så vi sidder ikke inde i forbundet og overvåger den eller administrerer den som sådan. Det er i stedet vores håb, at man lokalt vil uploade alt, hvad man mener kan give inspiration til andre eller som sætter fokus på fagligheden, siger Jørgen Jensen.

Se link til Facebook-siden på www.politiforbundet.dk – eller søg selv på Facebook: "Politiforbundets studiekredse – Tid til faglighed". ■

BØVLET AT FÅ FAT PÅ EN PRAKTISK GRIS

Rundt omkring i landets politikredse er der flere og flere praktiske opgaver, der enten ikke bliver udført, som der skal betales ekstra for, eller som ordnes af politifolkene selv. Som de udtrykker det i Nordjylland: Det er blevet noget bøvl, når man skal have ordnet noget. Og så kan man lige så godt gøre det selv. DANSK POLITI undersøger status et år efter, at politiets praktiske opgaver blev overladt til det private firma COOR.

AF TANIA KEJSER

For godt et år siden kom håndteringen af en lang række af de praktiske opgaver, der hører sig til enhver politistation, på private hænder. Rigspolitiet mente, at det var muligt at spare 30 procent på opgaver som postfordeling, vinduespudsning og tankning af brændstof på patruljebilerne. Opgaven gik til det svenske firma COOR, og en betydelig mængde ansatte i politiet blev virksomhedsoverdraget. En rundringning til landets politikredse viser, at overdragelsen af både opgaver og ansatte ikke alle steder er til politiets fordel.

For det første beregnes COOR's betaling ud fra mængden og typen af opgaver. Det vil sige, at stort set alt arbejde, der skal udføres, skal skrives ned. Det, der ikke bliver skrevet ind i aftalen med COOR, skal der betales for. I Nordjylland er formand for politiforeningen, Jens Jørgen Møller Nielsen, bekymret for, hvad der sker, når dagligdagen træder ind efter et års prøveperiode.

- De penge, man påstår, man sparer, kan jeg godt sætte spørgsmålstegn ved. Jeg tror, at når vi kommer ud i normal drift, vil vi mærke et COOR, der presser på, fordi man vil

DET STÅR COOR FOR

- Rengøring (herunder vinduespolering og planteservice).
- Kantinedrift på nogle stationer.
- Intern service som handymand, postfordeling, reception, opfyldning af kontorartikler, kopi og print, affald og flytninger.
- Vognparkservice - det vil sige daglig service som brændstofpåfyldning, renhold, kørsel til værksted og andre lokaliteter, vedligehold af cykelpark.
- Arealpleje, det vil sige græsslåning, hækklipning, lugning af bede med videre samt snerydning.
- Indvendigt bygningsvedligehold.
- Hittegods - fysiske transportopgaver samt lagerhåndtering.
- Arealforvaltning - administrative opgaver så som arkivering af tegninger samt administrering af en serviceportal.
- Bygningsteknik - opsyn og meldepligt i forbindelse med basisinstallationer, ansvarlig for funktionaliteten på særinstallationer eksempelvis mindre køleanlæg.

diskutere de ting, der er i kontrakten. Og så tror jeg, der skal betales ved kasse ét for de ekstra ydelser, der er brug for, siger han.

MEDARBEJDERNE SYNES, DET ER FJOLLET

Ét er politikredsens mulige eller ikke mulige besparelser. Noget andet er det irritationsmoment, det skaber i hverdagen, at der er kommet ikke bare ét men tre led ind, når en opgave skal bestilles.

- Det er kort sagt blevet noget bøvl. Vi melder opgaven ind til et servicecenter, som melder den ind til driftscentret, som melder den tilbage til en medarbejder i COOR. Det synes den enkelte medarbejder er fjollet. Men Rigspolitiet har fået det ud af det, man gerne vil. COOR skal dokumentere alt, der bliver lavet for politiet. Man har muligheden for via kontrakten at se, hvad man får for pengene. Problemet er bare, at på grund af dokumentationen, ryger det praktiske formål, siger Jens Jørgen Møller Nielsen.

VINTERDÆK I JULI MÅNED

Det er ikke kun i Nordjylland, at medarbejderne synes det er fjollet at skulle sætte sig ved computeren, når noget skal klares. I Sydsjællands og Lolland-Falsters politikreds konstaterede formand for politiforeningen, Kaj Rasmussen, på et tidspunkt, at kolleger på en lokalstation var gået i gang med noget malerarbejde i et kontor. Han meddelte derfor øverste ledelse, at den slags ligger uden for polititjenestemænds virkeområde, men malerarbejdet var ophørt, da øverste ledelse påtalte forholdet.

I Sydøstjylland var der stadig vinterdæk på bilerne i juli måned, lige som GPS'erne ikke blev opdateret. Og i Midt- og Vestsjælland betaler man værkstedet for at køre patruljebilerne tilbage på stationen efter endt reparation, for ellers har man ingen biler til weekendens vagt.

PROBLEMER MED RENGØRING

Det er små og store ting, som skaber udfordringer i hverdagen. Hos Midt- og Vestsjællands Politi er det Jens Otto Christensen, som står for kontakten til COOR. Han er ansvarlig for Facility Management i kredsen, og har været med til at lave kredsens kontrakt med COOR. Det seneste år har været en omstændelig rejse.

- Der har været mange justeringer i forhold til, hvad der står i kontrakten, at COOR skal stå for. Nu kører COOR's medarbejdere efter, hvilke opgaver de får meddelt. Det betyder, at de opgaver, der opstår i hverdagen, tager ret lang tid at få klaret. Hvis en borger har stillet en hittegodscykel ude

foran politistationen, ville jeg før i tiden bede en mand i blå tøj om at flytte den. Nu skal jeg sende en anmodning til et servicecenter, der sender den videre til driftscentret. På den måde kan der let gå nogle dage. Vi har også haft ret store problemer med rengøringen på hovedstationen i Roskilde, hvor vi sidder i store, åbne kontorer med 20–30 mand. Her har vi måttet lave tilkøb, så vi kan få gjort rent om eftermiddagen og aftenen, fordi det ikke kunne lade sig gøre i dagtimerne, som kontrakten oprindeligt lød på, siger Jens Otto Christensen.

SVÆR OMSTILLING

Han oplevede det desuden som en hård omgang at skulle virksomhedsoverdrage medarbejdere, der havde været ansat ved politiet i mange år.

- Vores tidligere medarbejdere oplever, at de er gået fra at være en del af politiet til, at de nu arbejder for en leverandør. Det har været en svær omstilling – de har været en del af os i 30 år og følt en stærk tilknytning til arbejdspladsen. Nu har de ikke en daglig leder. Deres arbejdssedler får de fra et driftscenter i Birkerød, som betjener alle COOR's kunder, siger Jens Otto Christensen. ■

VI ER KLAR OVER, AT **INDKØRING** TAGER TID

Praktiske opgaver på en politistation skal gennem tre led, før de bliver klaret. Det er der flere grunde til – blandt andet er det nu muligt at holde styr på opgaven og tjekke op på, om den bliver klaret. Sådan forklarer Lasse Carlsson, chef for Facility Management i Rigspolitiet.

AF TANIA KEJSER

Det er blevet mere omstændeligt end før at få en bøjlestang hængt op på en politistation. Først skal en medarbejder skrive en besked via computeren til et servicecenter. En medarbejder her skal sende opgaven videre til driftscentret. Og her tager en ny medarbejder over og sender opgaven tilbage til Politikredsen, hvor en COOR-ansat løser opgaven. Langsomt og fjollet, lyder det fra medarbejderne. Men i Rigspolitiet har chef for Facility Management, Lasse Carlsson, sine grunde til, at systemet er, som det er.

- At politiet skal melde ind i en portal er et bevidst valg. På denne måde får vi ledelsesinformation om, hvor mange opgaver der bliver meldt ind. Tidligere herskede der en kultur, hvor den, der kendte servicemedarbejderen eller råbte højest, fik opgaven løst. Når man skal melde en opgave ind, er der mulighed for at følge op på den. Det er et spørgsmål om at holde styr på opgaven. Desuden får vi muligheden for at følge op på, om der er en pukkel i en kreds, som kan stille spørgsmålstegn ved, om COOR har bemanning nok - om de får afsluttet opgaven til tiden, siger Lasse Carlsson.

POLITIETS EGET 114

På nuværende tidspunkt løses 95 procent af opgaverne inden for den aftalte tid.

- I politiet er vores interesse, at opgaverne bliver løst til tiden, og vi følger løbende op. At man skal kontakte et servicecenter, som så sender opgaven videre, det kan man se som vores eget 114, der sørger for at registrere opgaven og sende den det rigtige sted hen. Således bliver sager oprettet, og akutte hændelser bliver givet særlige prioriteringer. Når

sagerne er registreret – manuelt fra telefonopkald eller automatisk via serviceportalen - går de direkte videre til ressourceallokering i COOR's driftscenter. Her vurderes, om en sag skal til en COOR-medarbejder, til en ekstern leverandør eller for eksempel til Bygningsstyrelsen. COOR's driftscenter står altså for at styre ressourcerne og kan på denne måde optimere således, at når servicemedarbejderen eller håndværkeren alligevel kommer forbi på politistationen, så kan vedkommende løse en række opgaver, siger Lasse Carlsson. Han er godt klar over, at det kræver tid, før indkøringen er på plads.

- Der kan naturligvis godt opstå problemer i kredsene, men mine tilbagemeldinger lyder på, at vi er ovre det værste. I hver kreds er der en FM-ansvarlig og en kontaktperson i Rigspolitiet, og vi er i løbende kontakt med kredsene. De mødes jævnligt, hvor de afstemmer og får løst store som små ting. Vi holder månedlige opfølgninger på de konkrete kredse - om der er problemer, der driller - og vores billede er, at det går den rigtige vej. Forventningen er, at vi har året ud til at komme i fuld drift, siger Lasse Carlsson.

Med hensyn til økonomien viser en analyse af fire politikredse, at man når målet om at spare 30 procent på de opgaver, som COOR har overtaget.

- Konklusionen er, at kredsene har nået det, man har forventet på økonomien. Vi følger løbende de tilkøb, der må være i forhold til de fastlagte kontrakter. Der er ingen tvivl om, at de FM-ansvarlige i kredsene har gjort et kæmpe arbejde for at få de ting ind i kontrakten, der er brug for. De har gjort deres arbejde grundigt ude i kredsene, siger Lasse Carlsson. ■

VÆR TJEKKET – OG FÅ TJEK PÅ DIN LØN

Politiforbundet opfordrer sine medlemmer til at kaste et ekstra blik på lønsedlen i uge 46.

Er du typen, der stoler blindt på din lønseddel, så længe der går penge ind hver måned, og du har smør på brødet? Hvis ja, så skal du måske benytte lejligheden til at grave din seneste lønseddel frem og granske tallene.

Uge 46 er nemlig den store løntjeksuge, hvor FTF, LO og medlemsorganisationerne – herunder Politiforbundet – opfordrer medlemmerne til at kontrollere, at de nu får den løn, de har krav på. Et eksempel på en fejl på din lønseddel kunne være, at du - på grund af en menneskelig fejl - er blevet indplaceret forkert i lønsystemet, og dermed sker lønberegningen på et fejlagtigt grundlag.

Men det kan være sin sag at gennemskue de mange koder, der findes på din lønseddel, når du er kontor- eller polititjenestemand.

På Politiforbundets hjemmeside (www.politiforbundet.dk) kan du, under emnet løn/indplacering og lønregulering, blive klogere på din indplacering samt finde forklaringer på lønkoderne.

Moderniseringsstyrelsen har desuden en guide (www.slsguide.oes.dk/), hvor du kan indtaste din lønkode og se, hvilke type tillæg, du får, og - i nogle tilfælde - hvilken aftale tillægget har hjemmel i.

Hvis du stadigvæk er i tvivl om, hvorvidt du får den rette løn udbetalt, kan du kontakte din lokale politiforening, der i uge 46 sidder (ekstra) klar til at svare på dine løns spørgsmål.

ROD I LØNNEN SKAL VÆRE EN SAGA BLOT

Rigspolitiet har oprettet en kvalitets- og controllerenhed, hvis fornemmeste opgave er at minimere antallet af fejl i lønsedler og i medarbejdernes stamdata. Mottoet er: Rette løn til rette tid.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Der er næsten altid rod i lønudbetalingerne. Det er den gængse opfattelse hos mange medarbejdere i politiet. En opfattelse, som er svær at slippe af med, selv om der bliver arbejdet intenst på, at det er fortid. Planen er nemlig, at den nære fremtid skal byde på en højere kvalitet i de såkaldte HR serviceydelser.

HR Administrations - Kvalitets - og Controllingenhed (HRK) - så derfor dagens lys i februar i år. Den seks mand store enhed svæver oppe over den egentlige drift, for dens formål er at have det forkromede overblik over hele lønprocessen samt over medarbejdernes stamdata. Det fortæller sektionsleder Jette Bjerg Clausen.

- Vi arbejder hårdt for at genoprette tilliden til lønadministrationen. Rigspolitiet har erkendt, at der er behov for en særlig enhed med fokus på, om de data, som ligger til grund for lønningerne, er korrekte. HRK's opgave er derfor blandt

andet at sikre, at der foretages stikprøvekontroller af samtlige lønudbetalinger for at se, om alt er som det skal være, siger Jette Bjerg Clausen.

BEDRE TIL AT FORKLARE

HRK støtter også sagsbehandlerne både i Koncern HR og i kredsens HR-afdelinger med uddannelse, vejledning samt løsning af konkrete opgaver, der volder problemer. Desuden stilles der øget krav til kontrol af sagsbehandlingen forud for, at der tages i lønsystemet.

Jette Bjerg Clausen lover desuden, at man som arbejdsgiver bliver bedre til at sende breve til medarbejderne, indeholdende en forklaring, hvis man foretager ændringer i deres lønudbetalinger, fordi man har fundet fejl. Det dur ikke - som der ellers er mange eksempler på i fortiden - at medarbejderne blot kan se ændringerne på deres lønsedler, men ikke aner baggrunden herfor. ■

DENNE GANG...

KONCERN HR:
ARBEJDSSTIDSPLANLÆGNING
FOR RIGSPOLITIET

KARRIERE-STAFETTEN

ÉN UDDANNELSE - MANGE MULIGHEDER

En politiuddannelse kan føre vidt og bredt omkring, og karriere-mulighederne er mange. DANSK POLITI besøger i serien "Karriere-stafetten" kolleger, der bestrider forskellige jobfunktioner inden for politiet. Vi hører nærmere om jobbet indhold, fordele og ulemper - og den pågældende kollega sender stafetten videre til den jobfunktion, han eller hun gerne vil læse om næste gang.

Giv stafetten videre!

Fra færdselsbetjent til **POLPAI-ekspert**

Når en planlægningsliste af uforklarlige grund er låst, når en sygemelding skal forlænges, eller der er en fejl i systemet, så ringer eller mailer medarbejderne i Rigspolitiet til Koncern HR efter hjælp. Her sidder blandt andre den politiuddannede Henning Knudsen, der i sin tid var med til at implementere POLPLAN og POLPAI, og derfor er lidt af en kapacitet på området.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Hvad får egentlig en kollega til at lægge politiarbejdet på hylden og gå den administrative vej?

Det spørgsmål ville stafetholderen i forrige nummer af DANSK POLITI gerne vide, og han sendte stafetten videre til en administrativ medarbejder i politiet. Derfor sidder fagbladet en efterårsdag hos 62-årige Henning Knudsen i Koncern HR på Stoltenbergsgade i indre København. Nærmere bestemt befinder vi os i den afdeling, der har med arbejdstidsplanlægning for Rigspolitiet at gøre.

- Sådan hedder det officielt, men det er egentligt noget sludder, for det klarer lederne og medarbejderne primært selv. Overordnet er det vores opgave at yde support og hjælp til kollegerne i Rigspolitiet. Vi vedligeholder POLPAI og HR-Portalen via kontrol og fejlretning af opdaterede fejl,

vi låser fire-ugers planlægningslister, forlænger sygemeldinger samt opdaterer tid for den del af medarbejderne, som ikke har adgang til POLPAI eller HR-Portalen. For eksempel hvis de opholder sig i udlandet. I alt servicerer vi cirka 1.600 medarbejdere, nogle over hele verden, og det er naturligvis med til at udfordre os i vores arbejde, fortæller Henning Knudsen, der blev ansat i politiet i 1978. Efter 20 år som "almindelig politimand" - primært i Roskilde - skiftede han i slutningen af 90'erne til et administrativt job i Ordenspolitiafdelingen.

Hvorfor valgte du at gå den administrative vej?

- Jeg var i turnus hos Rigspolitiet i 1998 og skulle egentlig tilbage til Roskilde, hvor jeg var køreinstruktør på det tids-

▲ 62-årige Henning Knudsen fortæller, at det kræver stort indblik i politiets mange overenskomster samt et lidt nørdet indblik i POLPAI at arbejde i afdelingen for Arbejdstidsplanlægning for Rigspolitiet.

punkt, men blev så spurgt om jeg ville indgå i et team, der skulle implementere POLPLAN (POLPAI's forgænger, red.) i hele Rigspolitiet – dog primært i færdselspolitiet. Jeg så det som en spændende opgave samt en mulighed for en fast stilling i Rigspolitiet. Desuden interesserer jeg mig for edb, og da jeg var i Roskilde, blev det indført dér. Jeg indså hurtigt, at det var vejen frem og har siden sørget for at holde mine edbkundskaber vedlige.

Hvilke egenskaber kræver det at arbejde i Arbejdstidsplanlægning for Rigspolitiet?

- Det kræver stor viden om de mange overenskomster i politiet og et lidt nørdet indblik i de mange funktioner, som POLPAI og politiets sagsbehandlingsprogrammer åbner mulighed for. En god hukommelse og en god forståelse for regnskaber og regneark er heller ikke helt uvæsentlig, når man har at gøre med kollegernes ferieregnskaber, tilgodehavende frihed, aftalebanken, sygeperioder, overarbejde og så videre. Yderligere er venlighed og hjælpsomhed vigtige egenskaber.

Hvad er det bedste ved dit arbejde?

- Det er at kunne anvende mine 20 år som "almindelig politimand" i en administrativ stilling. Efter min mening er det nemmere at sætte sig ind i vanskelige problemstillinger, når man ved, hvordan tingene foregår i virkeligheden. For mig som "ekspert" er det en stor glæde at kunne hjælpe mine kolleger, uanset om de ringer eller mailer med store eller små problemer.

Hvad er mindre godt ved dit arbejde?

- Det er, at den personlige kontakt med kollegerne bliver stadig mindre i takt med, at teknologien bliver mere og mere avanceret, og opgaverne derfor kan løses på distancen. Det har været den største udfordring at vænne mig til i mit administrative arbejde. I bund og grund mener jeg, at det strider imod en politimands natur. Vi er opdraget til at opsøge og tale med folk.

Er der en episode i dit nuværende job, som særligt har gjort indtryk?

- Ja, Jagtvej 69 på Nørrebro den 1. marts 2007. Rydningen af Ungdomshuset gav store udfordringer, fordi den skete så kort tid efter politireformen samt med et helt nyt edb-system, POLPAI. Os på personalekontorerne havde kun haft januar og februar til at lære systemet at kende, og så skulle vi til at administrere bunkevis af vagtomlægninger, tilkald, 24-timers vagter, rådighedsvagter og så videre. Jeg blev endda sendt på gaden for at køre hollændervogn under aktionen! Der gik i hvert fald nogle måneder, inden der var ryddet op i alle de vagtændringer. Til COP15 gik det straks bedre. Da havde man lært lektien fra Ungdomshuset. ■

Stafetten sendes videre til færdselsafdelingen i Midt- og Vestsjællands Politi. Her skal vi møde politiassistent Vlado Lentz.

Norsk politi får penge til nyuddannede politifolk

STYRKETAL Den norske regering har afsat over 300 millioner kroner ekstra næste år for at sikre arbejde til nyuddannede politifolk. Norge vil således om få år passere Danmark i antallet af politifolk pr. borger. I Danmark er tallet nede på en politimand/-kvinde pr. 530 borger og dermed væsentligt lavere end Sverige og snart også Norge.

I Norge er det nemlig kredsene, som skal ansætte de nyuddannede, og da kredsene ofte har brugt pengene på andre områder, har mange nye politifolk gået arbejdsløse. Men det er sket stik mod aftalen om at udvide den norske politistyrke løbende, således at der i 2020 vil være en politimand/-kvinde pr. 500 borger.

En aftale som betyder, at den norske politihøjskole hvert år optager 720 elever. Med de ekstra penge sikrer regeringen, at der også er arbejde i kredsene til de nyuddannede politifolk.

Antallet af politifolk i Danmark er faldet løbende siden et politiforlig, med udgangen af 2010, gav øverste ledelse mulighed for at omgøre lønninger til drift eller ansættelse af andre faggrupper, herunder økonomer, konsulenter og kommunikationsfolk.

Ved årsskiftet 2010/2011 var der således 11.100 politifolk i Danmark (inklusive Færøerne og Grønland).

I 2013 er tallet 10.700, og Rigspolitiet har varslet et fortsat fald. Hertil kommer at politielever regnes med i styrketallet, hvilket de ikke gør i Norge.

I Sverige er der næsten 20.500 politifolk til 9,1 millioner indbyggere. Det giver en politimand/-kvinde pr. 443 borger.

23 minutters ventetid på politiet

RESPONSTID Nordmændene skal i gennemsnit vente 23 minutter fra, de ringer efter hjælp hos politiet, til en patrulje er fremme. Det er over dobbelt så lang responstid, som norsk politi tidligere har oplyst, skriver Aftenposten.

Det er en ny dataanalyse, som er den hidtil største og mest omfattende analyse af norsk politis responstid, som viser, at der i gennemsnit går 23 minutter fra, politiet modtager et alarmopkald, til hjælpen er fremme, når der er tale om alvorlige hændelser som bankrøverier og skyderier eller andre situationer, hvor folks liv er på spil. Regner man alle slags alarmopkald med, stiger den gennemsnitlige responstid til 29 minutter.

I 2008 oplyste det norske rigspoliti ellers i rapporten "Politiet mod 2020", at den gennemsnitlige responstid for politiet lå på 9-10 minutter. Konklusionen i rapporten var, at fordi politiet reagerede så hurtigt på alarmopkald, var det ikke nødvendigt at opstille nogle krav til responstiden.

Men det vil der sandsynligvis komme nu, som følge af den nye undersøgelse.

15. OKT.

Stadig fri adgang for illegal indvandring i lufthavnen

ILLEGALE Københavns Politi lukker øjnene for ankomster i Københavns Lufthavn, som man ved bliver benyttet til illegal indvandring fra især Italien og Spanien. Kredsen har ikke ressourcer til opgaven. Det skriver BT.

I Københavns Lufthavn ved politipersonalet, at visse flyruter i høj grad bliver benyttet af illegale indvandrere med kurs mod nord. Men på grund af mangel på personale undlader man at tjekke disse ankomster. Den historie skrev fagbladet DANSK POLITI for et år siden. Nu har dagbladet BT fulgt historien op, og kan fortælle nøjagtig samme historie.

- Vi har gennem længere tid ikke lavet kriminalitetstjek af problematiske Schengen-ankomster. Det gælder også ankomster, hvor vi erfaringsmæssigt ved, at der kommer mange illegale, som nok vil søge asyl i Danmark eller de nordiske lande. Personalsituationen herude, men i høj grad også i baglandet hos kriminalpolitiet og anklagemyndigheden, gør, at vi ikke kan tjekke flyene, siger politiassistent Johnny Robin Jørgensen fra politiets dokumentcenter i lufthavnen til BT. Vicepolitiinspektør Lars Haugaard er ansvarlig for indsatsen i lufthavnen. Han erkender, at man har et mandskabsproblem i forhold til opgaven med at kontrollere problematiske ankomster.

- Jeg har sagt til mine folk, at det er formen på dagen, der afgør, om vi har tid til at lave kontrol af fly fra Schengen-lande. Vi har rigtig mange andre opgaver, og dem skal vi også

prioritere, siger Lars Haugaard og henviser til en travl ferieperiode.

Retsordfører for Dansk Folkeparti, Peter Skaarup, vil kalde justitsminister Morten Bødskov (S) i samråd på baggrund af sagen, og formanden for retsudvalget, SF's Karina Lorentzen, vil have løst problemet hurtigst muligt.

30. SEPT.

Bande-afhoppere skal kunne afsone i Sverige

EKS-BANDEMEDLEMMER, der har forladt det kriminelle miljø og angivet tidligere medsammensvorne, skal kunne afsone deres straf hos vores nordiske naboer. Norske og svenske afhoppere skal tillige kunne sendes den anden vej. Det mener justitsminister Morten Bødskov (S).

Morten Bødskov fremlægger forslaget for sine nordiske ministerkolleger, når mødes i dag mandag. Det skriver Jyllands-Posten.

Justitsministeren begrundet sit forslag med, at der kan være behov for helt særlige tiltag over for eks-bandemedlemmer.

"Der kan være behov for, at de kommer helt væk, fordi disse alvorlige sager ofte er omgærdet af stor opmærksomhed fra offentligheden og af de kriminelle netværk, og fordi der er mange grupperinger i fængslerne med konflikter på kryds og tværs", siger Bødskov til Jyllands-Posten.

Han understreger, at det vil være frivilligt for de tidligere rocker-/bandemedlemmer, om de vil afsone i udlandet. Såvel Venstre som Enhedslisten støtter justitsministerens forslag.

Edderkoppesagen

Danmarkshistoriens største sag om organiseret inden for politiet

Den 4. november 1948 står som en af de største dage i avisen Socialdemokratens historie, hvor en artikel – under overskriften "Cheferne bag den sorte børs" – beskrev efterkrigstidens sortbørshandel. Bag den overskrift gemte der sig to hovedpåstande: Dels at én, eller ganske få, personer stod bag den udbredte sortbørshandel og dels – hvilket nok var mest opsigtsvækkende – at politiet måske bevidst havde fejlet i forsøget på at finde bagmændene. Med disse påstande var Edderkoppesagen i gang.

AF MUSEUMSLEDER FREDERIK STRAND, POLITIMUSEET

Hvis man ser på den første påstand, var det mest presserende spørgsmål naturligvis, hvem artiklen så antog stod bag den udbredte sortbørshandel? Man satte ikke navn på, men talte blot om en "edderkop", som styrede de mange lyssky forretninger. Det gav efterfølgende affæren betegnelsen "Edderkoppesagen".

De to journalister bag artiklen, Anders B. Nørgaard og Poul Dalgaard, havde researchet meget grundigt, og havde derfor et meget kvalificeret bud på, hvem edderkoppen kunne være. Fra kilder, og undercover undersøgelser i det kriminelle miljø, havde journalisterne gentagne gange hørt, at en mand ved navn Svend Aage Hasselstrøm fra København skulle være en af de mest indflydelsesrige mænd inden for sortbørshandel. Officielt betegnede han sig selv som agent for en bilhandler, men onde tunger sagde, at Hasselstrøm reelt ejede bilhandlen og brugte den som skalkeskjul for en omfattende forbrydervirksomhed - omfattende smugle-

rier, indbrud, hæleri, sortbørshandel, grov vold og afpresning. Journalisterne hørte også, at han havde kontakter langt op i politiet, og at det var grunden til, at han ikke var blevet afsløret og sat bag lås og slå. Hermed var der en lige linje fra avisartiklens første påstand om, at én hovedmand stod bag den omfattende kriminalitet, til påstanden om at politiet bevidst havde fejlet i forsøget på at afdække denne kriminalitet.

POLITIET I EDDERKOPPENS NET

I første omgang havde journalisterne kun hørt det kriminelle miljøes sædvanlige sang om, at politiet var råddent og tog penge under bordet fra personer højt oppe i hierarkiet. Gradvist gik det dog op for dem, at der måske var hold i rygterne. Noget tydede på, at der fandtes politifolk, som tog mod bestikkelse – og det i et omfang man ikke tidligere havde set i Danmark. Mistanken byggede på flere forskellige forhold: personer mistænkt for sortbørshandel blev i al ubemærkethed løsladt, sager, hvori Hasselstrøm eller folk omkring ham var involveret, blev henlagt, og dertil

kom en paranoid og lukket stemning på Politigården, når journalisterne spurgte til de rygter, der florerede om bestikkelse inden for politiet.

Hertil kom, at de fik en fornemmelse af, at der ikke bare var én, men flere, edderkopper på spil i sagen. Ofte og oftere stødte journalisterne på navnet Johannes Linde, når der blev talt om korruption inden for politiet, og mange sagde, at han var den virkelige edderkop, som styrede begivenhedernes gang. Interessen samlede sig derfor også om Linde, der, som Hasselstrøm, tilsyneladende lavede sine kriminelle transaktioner under dække af et solidt borgerligt erhverv – som møbelhandler.

DE FØRSTE BEVISER

I midten af november 1948 udviklede edderkoppesagen sig til en sand mediestorm - da andre aviser begyndte at skrive om sagen. Det var ikke bare en almindelig kriminalsag, men noget der direkte berørte fundamentet i den udøvende magts virke. Politidirektøren i København beordrede derfor en gennemgang af alle sager, der lå på

kriminalitet og korrupktion

Hasselstrøm, for at få afklaret, om der var hold i rygterne.

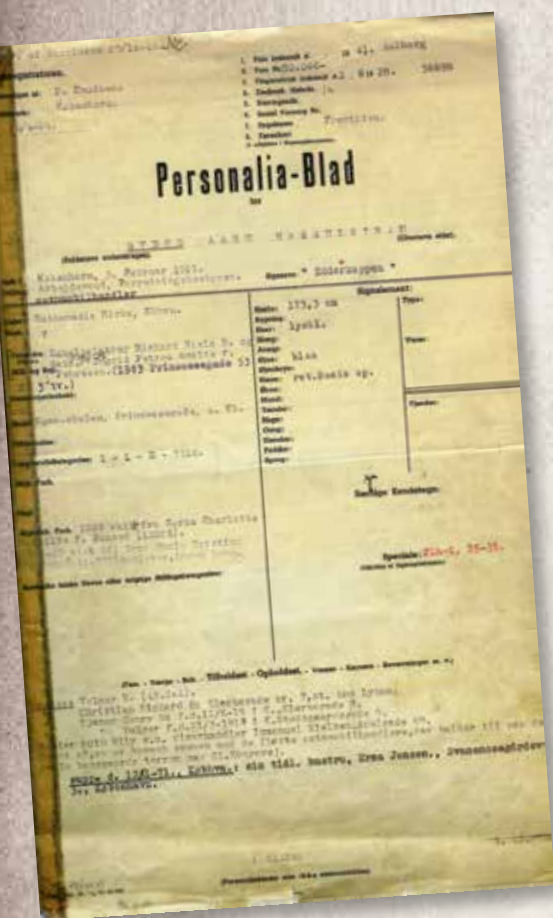
Undersøgelserne indikerede snart, at han var impliceret i endog meget omfattende kriminalitet. Man havde blandt andet særligt fokus på en stor tyverisag på Esrum kommunekontor i december 1945, hvor der blev stjålet rationeringsmærker for flere hun-

drede tusinde kroner, og en politimand havde tilsyneladende transporteret tyvekosterne. Hertil kom, at man blev opmærksom på, at mange politifolk – fra især det såkaldte krisepoliti, som var sat til at håndhæve kontrollen med rationeringsmærker og lignende – privat var kommet som gæster hos Hasselstrøm og Linde.

Man havde dog svært ved at finde et endeligt bevis for Hasselstrøms kriminalitet, men da han blev mere og mere nervøs for den omfattende efterforskning, begyndte han at rette trusler mod enkelte politifolk. Det kulminerede i slutningen af februar 1949, hvor Hasselstrøm opsøgte en efterforsker på Politigården og truede med at brække

Edderkopperne Svend Aage Hasselstrøm (siddende for bordenden til højre) og Johannes Linde (som sandsynligvis står til højre for Hasselstrøm) og omgivet af politifolk. Fotoet er taget omkring 1947 - ved en frokost i Rigspolitichefens Fremmedafdeling - hvor Hasselstrøm og Linde sponsorerede mad og drikke til afdelingens ansatte.

hans kæbe, hvis han ikke stoppede med at forfølge ham og hans kontakter i politiet. Hasselstrøm nævnte, at han havde forbindelser så langt op i politiet, at han nemt kunne fjerne efterforskeren. Eneste problem for Hasselstrøm var imidlertid, at kontoret blev aflyttet, så den 24. februar blev han anholdt for trusler mod tjenestemand – og så rullede sagen.

AFSLØRINGERNE

Som foråret nærmede sig, kom Hasselstrøm med flere tilståelser, og snart begyndte de at implicere Linde – og så blev fokus rettet mod politifolkenes engagement i kriminaliteten. Det viste sig nemlig, at Linde havde etableret et meget omfattende netværk inden for politiet. Med hans anholdelse, den 21. juni 1949, fulgte omfattende afhøringer og ransagninger, der dokumenterede ikke blot delagtighed i store tyverisager, men også kontakt med såvel lav- som højtstående politifolk. Blikket rettedes blandt andet mod lederen af Rigspolitichefens Efterretningsafdeling, litiinspektør Troels Hoff, og lederen af Rigspolitichefens Rejsehold, vicepo-

litiinspektør Otto Himmelstrup. Begge havde privat plejet omgang med Linde – og Hoff modtog senere en dom, fordi hans kone havde modtaget en dyr pels via bekendte af Linde.

Hoffs og Himmelstrups forbindelser til Linde sendte chokbølger gennem politiet og Justitsministeriet, der fik nedsat et særligt udvalg i juli 1949, som skulle kulegrave hele sagen. Det tog fat på opgaven – men under voldsom protest fra såvel politiorganisationer som dele af korpset på Politigården. Det viste sig da også, at politifolk, af meget forskellig rang, havde deltaget i drukfester, smuglet varer, fjernet sager der var belastende for Linde og Hasselstrøm, transporteret tyvegods, truet kollegaer og aflagt falsk vidneudsagn.

En specifik sag udviklede sig tragisk. Lederen af Rigspolitichefens Kriminaltekniske Afdeling havde hjulpet Linde og blev derfor udsat for en undersøgelse, der viste, at han også havde begået underslæb. Under en af afhøringerne trak han sin tjenestepistol, skød sig selv og døde på stedet.

HVORDAN GIK DET SÅ GALT?

Danmark har et af verdens mindst korrupte politikorps, så spørgsmålet er, hvordan det kunne gå så galt? Her kan en række forhold givetvis tegne et billede af, hvordan problemet opstod.

Det væsentligste var måske de helt særlige historiske forhold, politiet befandt sig i på dette tidspunkt. Med politiets internering i september 1944, var de blevet tvunget under jorden og etablerede her kontakter til personer i det kriminelle miljø, der ydede dem tjenester, som senere forpligtede. Hertil kom, at mange politifolk vendte tilbage fra ophold i de tyske kz-lejre med mén, som måske til en vis grad ødelagde deres dømmekraft.

De historiske omstændigheder er imidlertid næppe hele forklaringen. Man må nok også se på personerne Hasselstrøm og især Linde, der havde helt særlige evner til at manipulere folk og skabe

kontakter på kryds og tværs i samfundet, hvorved de forplumrede begrebet korruption og førte mange politifolk ud i kriminalitet.

Endelig var der også politiets interne kultur, der nogle steder var præget af omfattende druk og sammenspisthed – en kultur som formentlig opstod under besættelsestidens voldsomme pres, men nu var noget, der truede etaten som sådan.

Udvalget, der skulle kulegrave sagen, kunne derfor også afslutte sin beretning med at skrive: "Det er politiets opgave at efterspore og opklare lovovertrædelser, og denne opgave ændrer ikke karakter, fordi lovovertræderen selv er polititjenestemand. Kollegialitets- og standshensyn er helt på afveje, når de giver sig udslag i forsøg på at skabe "kold luft" om en sådan undersøgelse og de personer, hvis embedspligt det er at foretage den."

Edderkoppesagen understregede dermed, at heller ikke etaten er hævet over loven, men underlagt denne som alle andre samfundsborgere. ■

EFTERSPIL

- 11 polititjenestemænd blev idømt fængselsstraffe - fra 14 dages hæfte og op til 3½ års fængsel.
- En revisionsassistent i politiet blev idømt 3½ års fængsel.
- En revisionsassistent i krisepolitiet blev opsagt.
- Fem polititjenestemænd fik tildelt dagbøder.
- To polititjenestemænd blev forflyttet.
- Otte polititjenestemænd fik misbilligelser eller andre disciplinære tilkendegivelser.
- En kriminalkommissær begik selvmord.
- Svend Aage Hasselstrøm og Johannes Linde blev hver især idømt seks års fængsel.

En adfærdsforsker træder til

Alex King er adfærdsforsker, og mens han holder et af sine populære foredrag for sterrige forretningsmænd, bliver en mand blandt publikum skudt og dør. Alex bliver ikke alene vidne, men også indblandet i politiets arbejde for at opklare dette - og snart endnu et - mord, fordi han kan benytte sin viden om de forskellige personlighedstyper til at hjælpe politiet på rette spor.

Kriminalkommissær Gabriel Hellmark og politiinspektør Nina Mander står nemlig på bar bund, da flere millionærer i Stockholm pludselig trues på livet med afpresningsbreve og efterfølgende skydes ned med koldt blod.

Journalisten Fredric Hellmark, som er bror til kommissæren, er blevet hyret til at skrive en biografi om en anonym fremgangsrig, svensk virksomhedsleder. Men da han indser, at det i virkeligheden er en af de barskeste gangsterbossen i Sverige, som står bag opgaven, er det allerede for sent. Han og hans familie hvirvles ind i en faretruende verden, hvor almindelige menneskelige spilleregler er sat helt ud af kraft.

Historierne hænger sammen, men hvordan?

Den svenske forfatter, Thomas Erikson, er selv adfærdspsykolog - og hans personlighedsbeskrivelser i bogen fremstår derfor genkendelige.

"BLÆNDVÆRK - EN ALEX KING-THRILLER"

SKREVET AF THOMAS ERIKSON

FORLAG: ROSENKILDE & BAHNHOF

465 SIDER, 299,95 KRONER

Et racistisk mord?

Da Nadija Hadzics 10-årige datter kommer hjem for at hente en glemt matematikbog i deres lejlighed i Grønlandskvarteret i Oslo, finder hun sin mor død i entréen. Den 36-årige, fraskilte og bosniske kvinde, er skåret op fra overlæben til underlivet, og derefter er kroppen blevet fyldt med en hel pakke vaskepulver. I lejligheden mangler kun Nadija Hadzics' mobiltelefon og computer.

Hvorfor har morderen kun fjernet dét og samtidig efterladt penge i lejligheden? Det kan tyde på to ting: Enten har hun været udsat for et røveri, eller også er hun blevet dræbt af én, hun kendte, en person som er bange for at kunne spores via hendes computer eller mobiltelefon. Kan der være tale om et drab med racistiske motiver, eller findes der helt andre motiver til det barske mord?

Som efterforskere på sagen sættes den pæntentlige kriminalkommissær Rolf Gordon Lykke - som leder en efterforskningsgruppe og har 30 år fra Drabsafdelingen med i bagagen - samt den kvindelige iransk-fødte kriminalassistent Parisa Sadegh - der har en fortid som sprængningseksperter i det svenske frømandskorps og otte års erfaring fra Drabsafdelingen. De har dog meget få spor at gå efter og må snart erkende, at de står med flere tusinde potentielle mistænkte og et mylder af mulige motiver. Og så slår gerningsmanden til igen.

"FRI OS FRA DET ONDE"

SKREVET AF KJETIL TRY

FORLAG: PEOPLE'SPRESS

345 SIDER, 299,95 KRONER

Fokus på politiarbejdet

Denne bog - om proaktiv kriminalitetsbekæmpelse for politifolk - henvender sig til politifolk og deres samarbejdspartnere. Den introducerer en model for en mere videnstyret og analysebaseret tilgang til politiarbejde, samt beskriver og diskuterer en række metoder og analytiske værktøjer, som kan forbedre politiets muligheder for at tilrettelægge indsatser og agere over for alvorlige kriminalitetsproblemer fra et mere strategisk og helhedsorienteret perspektiv.

Bogens præmis er følgende: Igennem de sidste 10-20 år er der internationalt sket et paradigmeskift inden for politiets virksomhed og politiarbejde. Der fokuseres i højere grad på det, der samlet kan betegnes som "smart policing" - nemlig det videnstyrede og analysebaserede politiarbejde. I takt med samfundsmæssige ændringer og nye kriminalitetsudfordringer er der opstået behov for, at politiet som organisation og den politifaglige praksis udvikles. Samtidig stiller borgerne og samfundet stadigt større krav til effektivitet og kvalitet. Internationalt peges der på, at disse mål forudsætter, at politiarbejdet i højere grad baserer sig på viden om kriminalitet og viden om politifaglige metoder.

Forordet er skrevet af rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg.

"PROAKTIV KRIMINALITETSBEKÆMPELSE FOR POLITIFOLK"

SKREVET AF NADJA KIRCHHOFF HESTEHAVE

FORLAG: SAMFUNDSLITTERATUR

221 SIDER, 248,00 KRONER

JULETRÆSFESTER 2013

RIGSPOLITIFORENINGEN OG KØBENHAVNS POLITIFORENING

holder i år vores juletræsfester:

MANDAG DEN 2. OG TIRSDAG DEN 3. DECEMBER 2013
KL. 18.00-21.00

i Docken · Færgehavnsvej 35 · 2100 København Ø · www.docken.dk

Skriv jer på de ophængte lister på tjenestestederne senest den 19. november 2013.

Der kan købes billetter i Københavns Politiforening,
H. C. Andersens Boulevard 42, 1. tv., 1553, København V,
fra mandag den 18. november 2013 fra kl. 10.00-15.00.

Medlemmer + ægtefælle/samlever	Kr. 50,00
Medlemmers børn u/ 18 år	Gratis
Alle andre	Kr. 75,00

Fri parkering.
Garderobe kr. 20,00.
Slikpose og is til alle
tilmeldte børn.

PRAKTISK INFO

Vi har i år valgt at annoncere juletræsfesterne i oktober-nummeret af DANSK POLITI. Det betyder desværre, at vi pt. ikke kan oplyse om alt det praktiske, dvs. menu, priser, hvordan og hvornår du kan bestille mad hos Docken.

Vi forventer dog, at priserne holder sig på nogenlunde samme niveau som sidste år, hvor buffet'en kostede kr. 150,00 for voksne og kr. 100,00 for børn. Vi forventer også, at der igen i år uden forudbestilling kan købes sandwicher, kager, dessert, æbleskiver, pølser og brød samt risengrød/risalamande.

Når vi har styr på madbestilling mv., vil det blive annonceret i et KP-NYT, men du er selvfølgelig velkommen til at kontakte Københavns Politiforening for yderligere information. Ring til os på 3393 1900 eller mail på kp@kbh-politiforening.dk.

VI GLÆDER OS IGEN TIL AT BYDE JER VELKOMMEN I DOCKEN!

DANSK POLITI

Er udgivet af Politiforbundet

Forside

Illustrator Adam Wested

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarloven

Claus Oxfeldt

Layout og tryk

Scanprint A/S

Bladet udkommer

10 gange årligt.
Oplag 15.000 stk.
ISSN 0905-7498

Medlem af

Dansk Fagpresse og Klubben for
Fagbladsredaktører inden for FTF

Næste materiale deadline

6. november 2013

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Fax: 33 45 59 01
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten. Højest 2.000 anslag.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos - digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn, cpr-nummer, tjenestested og privatadresse.
- Alle indsendte artikler vurderes, hvorefter forfatteren modtager besked om optagelse i bladet.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for at tilpasse materialet til bladets koncept.

DANSK POLITI app

Scan koden og download vores app til Android og iPhone.

Facebook og Twitter

Følg os også på Facebook og Twitter.

Sam- og modarbejde

AF TANIA KEJSER, JOURNALIST,
OG NICOLAI SCHARLING, REDAKTØR

Overalt i den offentlige sektor bliver der sparet, centraliseret og effektiviseret. Det er både godt og skidt.

Skidt i forhold til besparelser, som betyder, at en række opgaver reelt bare skubbes videre til andre faggrupper. Det er i hvert fald det indtryk, man ind imellem får, når man forsøger journalistisk at spørge til sammenhængen.

Når statsforvaltning og kommuner sparer og sparer, bliver konsekvensen naturligvis, at kontrollen med en lang række områder slækkes eller forringes, og måske dermed skubbes videre til politiet.

DANSK POLITI skrev for halvandet år siden om, hvordan politiet oplevede et væld af forfalskede identitetspapirer, som var sluppet gennem kommuner og statsforvaltning – og siden opsnappet i forbindelse med en efterforskning.

Der var tale om mange, mange mennesker, som opholdt sig ulovligt i Danmark, på falske papirer – men som alligevel havde skaffet arbejdstilladelser, opholdstilladelser og adgang til ydelser. Kontrollen – og fagligheden – i Statsforvaltningen virkede lettere lemfældig.

Blandt papirerne var et pas, som selv en elev i 2. klasse i folkeskolen kunne have forfalsket bedre. Eksempelvis var personen ifølge passet 2,9 centimeter høj, og passet kom fra et fejlstavet afrikansk land.

Alligevel havde passet tjent sit formål og indbragt alle de nødvendige tilladelser. Og som politiefterforskeren påpegede, var det var ikke til at sige, hvor mange, der havde gjort brug af det pågældende pas over for danske myndigheder. Der kan gå rigtigt mange personer rundt og hedde det samme og tælle som én person i kommunale registre. Identiteten deles ofte af flere, når den først er sluppet gennem første led.

Nu sad politiet så med problemet. Skulle starte forfra. Og det var blot et af mange, mange åbenlyse tilfælde.

Det virkede himmelråbende tåbeligt.

Alligevel lød det dengang officielt, at såvel Statsforvaltningen som kommunerne gjorde et fint arbejde. Ikke noget med efteruddannelse. Ingen undren over, at de sjældent kontaktede politiet når de blev i tvivl om gyligheden af et pas. Ingen påpejede at politiet efterlades med en unødvendig ekstra byrde, som er så enormt tidskrævende, at politiet måske heller ikke opsøger den i stort omfang.

REDAKTIONENS FOKUS

Det var i 2012. Intet tyder på, at det er blevet bedre.

Hver faggruppe gør deres. Og de gør det sikkert godt, og med alle de muligheder de har. Men ofte gør de det skævt af hinanden. Med masser af dobbeltarbejde og opgaver, som vokser unødigt, når den skubbes over på nabofaggruppen.

Det er ikke sjældent, at politifolk svarer med himmelvendte øjne, når man spørger til samarbejdet med sociale myndigheder eller andre forvaltninger. De gør det selvfølgelig uden for citat. Inden for citat er der altid et godt samarbejde.

Man undres. For der findes masser af gode eksempler i SSP-samarbejde og koordinerede tværfaglige indsætter, som viser styrken, effekten og værdien af samarbejde. Respekten faggrupperne i mellem er også stor. Der laves rigtigt godt arbejde.

Men der findes også eksempler på, at man modarbejder hinanden indirekte med besparelser, og dermed bruger mange flere penge i det store offentlige regnskab. Når hver myndighed har sit stramme budget, er det måske mere overlevelse, end værdien af at slå pjalterne sammen, som fylder.

Man undres således i forbindelse med historien i dette blad omkring ungdomskriminelle.

På overfladen er der et fint samarbejde. Hver instans gør sikkert, hvad de kan. Men ikke altid ved at trække på samme hammel.

I realiteten undergraves politiets indsats af, at mobiler flyder frit omkring på de lukkede institutioner, at unge kriminelle blandes med endnu mere hardcore (og farlige) kriminelle, at vidner i sager let kan trues, fordi de unge kriminelle relativt let kan komme og gå, hvis de ønsker det, og at personalet ofte

er bange for konfrontationen med dem. Sammenhængen mellem den pædagogiske indsats og politiets arbejde er svært at få øje på.

Man undres, når man hører forskere fortælle, at unge kriminelle tackles forskelligt, og at ingen benytter evidensbaseret forskning. Eller at kommuner sparer og ofte placerer unge kriminelle i bo-tilbud lige op ad det miljø, som fik dem ud på et sidespor. Og at disse tilbud ikke sjældent udvikler sig til kriminelle hashbuler.

Det er ellers ekstremt vigtige indsætter. Noget vi investerer store ressourcer i. Det handler dybest set om at holde unge væk fra en glidebane. At få dem i gang og godt videre. Når hver anden førstegangs-kriminel, der kun har folkeskolen i ryggen, statistisk fortsætter ud ad glidebanen og bliver anden-gangs-kriminel, er det svært at se succesen. Det er også svært at se fornuften

i, at den store tværfaglige indsats ikke altid er lige koordineret eller ens.

Også for de ofre og vidner, som ringes op og trues af de kriminelle fra mobiler på lukkede institutioner.

Hvorfor arbejder det offentlige Danmark skævt af hinanden?

Når man journalistisk set skal forsøge at beskrive den virkelighed, forekommer det tåbeligt – og som spild. Som misforstået loyalitet – ikke mindst over for egen andedam og budget. Måske ville det hjælpe, hvis alle faggrupper én gang for alle lærte at arbejde sammen, i stedet for at spare hinandens arbejde i stykker.

Det ville bringe historierne til torvs – og måske ligefrem hjælpe politifolk, pædagoger, socialrådgivere, sagsbehandlere, anklagere, lærere og mange flere til et bedre, billigere og mere tilfredsstillende arbejde. ■

Redaktionen på fagbladet DANSK POLITI ▲

5%
på din lønkonto

Få Danmarks højeste rente på din lønkonto

5%

Som medlem af Politiforbundet kan du få en lønkonto med Danmarks højeste rente. Vælg en bundsolid bank, som har fokus på dig og de ting, som du synes er vigtige.

Få en lønkonto med 5% i rente. Danmarks suverænt højeste Med LSBprivat®Løn får du hele 5% på de første 50.000 kr. på din lønkonto og 0% på resten. Det betyder, at du får mere ud af dine penge hver eneste dag, også når du ikke bruger dem.

For at få den høje rente skal du være medlem af Politiforbundet, have afsluttet din uddannelse - og du skal samle hele din privatøkonomi hos Lån & Spar. Undtaget er dit realkreditlån, som du ikke behøver at flytte, før du lægger lånet om. Ændringer af eksisterende og evt. nye realkreditlån skal formidles gennem Lån & Spar og Totalkredit.

LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services. Vi skal kunne kreditvurdere din økonomi i forhold til den samlede pakke.

Rentesatserne er variable og gældende pr. 1. august 2013. Hvis du allerede er kunde hos Lån & Spar, så kontakt din rådgiver og hør, hvordan du får 5% i rente på din lønkonto.

SÅDAN FÅR DU 5% PÅ DIN LØNKONTO

Ring: Ring til os på 3378 1966

Online: Gå på politibanken.dk og vælg 'book møde'. Så kontakter vi dig, så du kan få mere at vide om, hvad det betyder at få Danmarks højeste rente på din lønkonto.

Er du studerende?

Tjek studiekonto.dk

Lån & spar

din personlige bank

PR FIL:

- Du kan ikke automatisk forvente den rette afgørelse

Hvad er det du, andre advokater samt fagforbund kritiserer Arbejdsskadestyrelsen for?

- Overordnet handler det om, at Arbejdsskadestyrelsen i de senere år er blevet mere og mere fokuseret på at opfylde kontraktmål og måltal for behandlede og afsluttede sager, ligesom de enkelte medarbejderteams skal præstere inden for et pointsystem. Det giver en betydelig risiko for dalende faglighed og kvalitet i afgørelserne, når alt drejer sig om måltal og point. Det er vores klare opfattelse, at sagsbehandlerne nogle gange undlader at indhente oplysninger, som de burde, fordi de vil undgå merarbejde. Noget, som vi i flere år har påpeget over for Arbejdsskadestyrelsen. Alt for ofte laver styrelsen for eksempel en standardregulering af en persons mistede lønindtægt i forbindelse med tab af erhvervsevne, i stedet for en individuel behandling af, hvad den pågældende ville have tjent med forventede tillæg med mere, hvis han ikke var kommet

til skade. Det er i direkte strid med styrelsens egen vejledning og noget, som vi i mange år også har påpeget. Et andet eksempel er forkert afviste arbejdsulykker og ubegrundede fradrag for påståede konkurrerende lidelser.

Hvad kan konsekvensen af dette være, hvis man får en arbejdsskadesag?

- Man kan risikere at få afvist en arbejdsskade, som burde være anerkendt, fordi den ikke er ordentligt oplyst eller vurderet. Eller også får man måske ikke den erstatning, man er berettiget til, så man tvinges ud i en klagesag - eller i yderste konsekvens en retssag. Under alle omstændigheder er der stor risiko for, at sagen trækker ud. Det virker lidt som at tisse i bukserne for Arbejdsskadestyrelsen. Den haster en sag igennem som følge af effektiviseringerne, men sagen ender med at trække i langdrag, fordi den ender i en klage og måske hjemvisning fra Ankestyrelsen.

Folketingets ombudsmand har nu i værksat en undersøgelse af Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandling. Indtil sagsbehandlingen forhåbentlig bliver bedre, hvad kan man så gøre, hvis man får en arbejdsskade?

- Som politiansat er mit bedste råd at søge rådgivning i Politiforbundet, hvis en afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen går én imod. Her kan man hjælpe med at vurdere, om det vil være muligt at få afgørelsen ændret ved at klage til Ankestyrelsen. Overordnet gælder det om at medvirke til, at ens sag bliver så godt oplyst som muligt, inden der træffes en afgørelse, for som det er i dag, kan man ikke automatisk forvente, det er den rette afgørelse, Arbejdsskadestyrelsen træffer i alle situationer. ■

Arbejdsskadestyrelsen fik i Politiken i oktober hård kritik for at haste arbejdsskadesager igennem uden øje for kvalitet og faglighed i afgørelserne. En af kritikerne var advokat Karsten Høj fra advokatfirmaet Elmer og Partnere, hvis ekspertise Politiforbundet benytter sig af i forbindelse med arbejdsskadesager.

